

Çarsaf

6 EKİM 1976

SAYI:43

250 KURUŞ

Sarı kanaryaları
kurtarma
kampanyası

F.BAHÇE'YE
BİR VOLE DE
SEN ÇAK!...

EMRETTİĞİNİZ GİBİ
ALT YAPI ÇALIŞMALARINA
HIZ VERMİŞ BULUNUYORUM
BEYEFENDİ...

ÇETİN EMEÇ

KOLTUKLARIN arasındaki boşluk-
tan yürüyüşü; yürüyüşü de değil,
hovarda bir uyuşuklukla ayaklarını sürü-
şü, gözlerinin önündedir.

Paris'te, Saint Martin Kapısı Tiyatro-
su'ndaydık... Az sonra "Hair" müzikali
başlayacaktı... Hani, şu anadan doğma
çıplaklığı ciddi tiyatro sahnesine getiren
ilk oyun... Ve tabii, tıklım tıklım bir sa-
lon...

Onca kalabalık arasında, bakışlarımı
üzerine çekivermişti miknatis gibi... O, ve
alafranga ambalaj içindeki alaturkalığı...

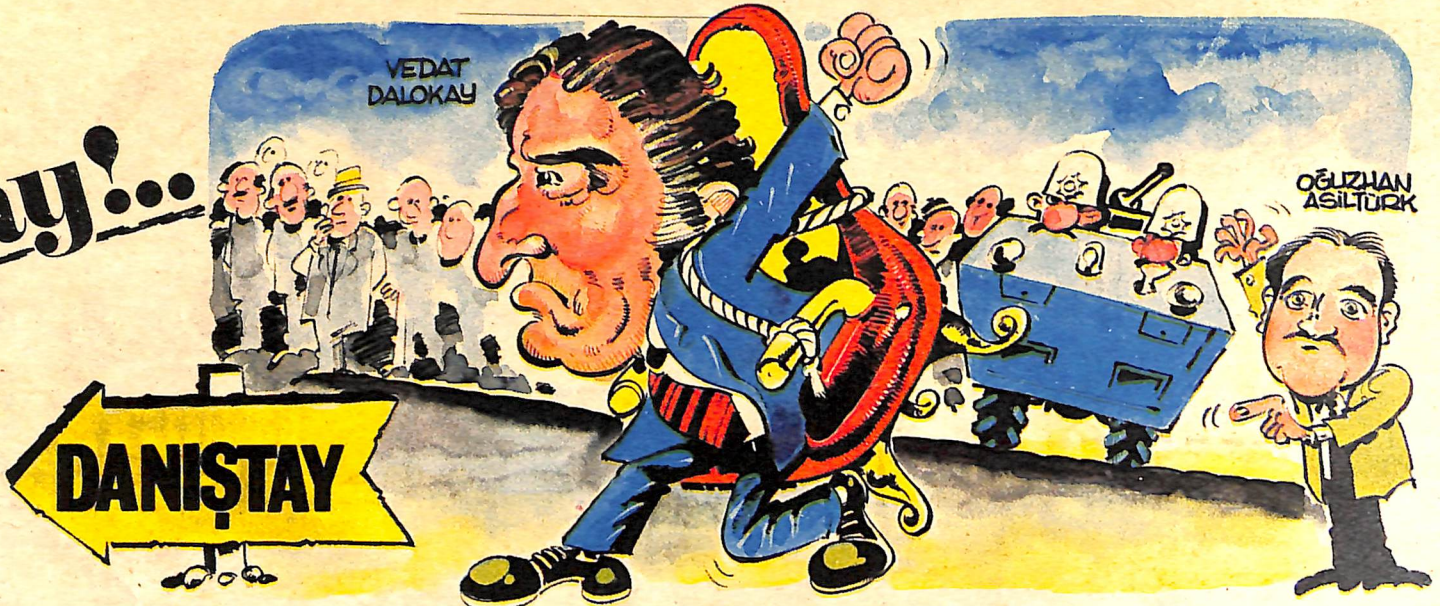
Yoksa; alnına doğru taradığı saçlarıyla
Napoleon rolüne çıkacak bir Marlon Bran-
do'nun ikiz kardeşiymiş sanki... Şakaklarını
süsleyen çengel çengel ala mod "Meş"
leriyle de, erkeksi bir Gina Lollobrigida...
Hele hele, boynuna bir kez dolayıp, iki
ucundan yerlere saldırdığı kaz pisliliği ren-
gindeki yün atkısı... Bir de, etekleri ancak
dizlerinin üstüne inen kırıcılı mini gocu-
ğu...

Saçlarına, bu denli ak düşmemiştir he-
nüz... Favorileri de, böylesine olgun ve
dolgun değil... Aah ah! Harimi şerifi Ay-
ça Hanım'ı da, tanımadığı günler o gün-
ler... Birinci karıdan ayrılıp çiçeği bur-
nunda bekârlığıyla çapkın erkek havaları
bastığı devir...

Gelip de, tam önümdeki koltuğa o-
turmaz mı?... Benim yanımda bir gazeteci
arkadaş var; Türk... Onun yanında göz-
lülkü biri var; kılığıyla, kıyafetiyle, haliyle
ve tavriyle avaz avaz Türk...

Başladılar, aralarında konuşmaya...
Bizim sesimize, omuz üstünden kaç-
mak bakışlar fırlatmaya... Derken, koltuk-
tan koltuğa karşılıklı ses yükseltmeler...
Türkçe konuştuğunu sözüm ona çaktır-
madan birbirine duyurmalar... Kaçamak
derken, açık açık bakışmalar... Ve niha-
yet, tanışma faslı...

OGECE; Vedat Dalokay'ı tanıdığım
gece... İki perde arasında, ikram
ettiği penguin dondurmayı yediğim ge-

ce... Sonra birlikte, metroya kadar yürü-
dükümüz ve onun, öğrencilik yıllarındaki
Paris serüvenlerini ağzımız bir karış açık
dinlediğimiz gece... Birlikte metroya bin-
diğimiz ve yorgunluktan iki büküm o-
muzlarımızla kös kös otele dönerken, o-
nun Etoile meydanında "Çapkınlığa da-
vet" çağrısını, istemeye istemeye geri
çevirdiğimiz gece... Etli, kanlı, canlı ola-
rak Dalokay'ı gördüğüm ilk ve de son
gece; o gece...

Affına sığınarak söyleyeyim, bugünkü
kişiliğinden de pek farklıydı o gece...

ELAZIG'da doğup büyüyen; ilk, orta
ve liseyi Elazığ'da bitiren o günlerin
Dalokay'ı için, dünyada tek şehir vardı:
Ünlü Şehircilik Enstitüsü'nde yüksek
öğrenimini tamamladığı Paris...

Gençliğinde ne yerd, ne severdi bile-
mem... Fakat, yeni zevkler edinmişti bu
rüya şehrinde: Gece yarısından sonra,
yüzü nar gibi kızarmış kaşarpeynirli kabu-
ğuyile soğan çorbası kaşıklamaya bayılı-
yordu... Yanında da, soğuk buğusu ka-
dehlere buzlu cam görüntüsü veren, be-
yaz şarap içmeye...

Suudi Arabistan Kralının peşin altın
parasıyla ödenen cami projesinden aldığı
ödül, Dalokay'a pek zarif alışkanlıklar aşı-
lamıştı...

Onun toplumcu, çoğulcu, hayli de sol-
cu oluşu, daha sonralara rastlar... Gerçi
üniversite yıllarında öğrenci hareketlerine
kıyısından köşesinden ilişmekten geri
kalmamıştı... Tan Matbaasına taş atan
eller arasında, ihtimal onunkiler de vardı...
Ama Dalokay'ın pol ukaya geçişi... Orta-
nın soluunu seçişi... Derken, belediye baş-
kanlığına ilişişi; biraz tesadüf, biraz da
şaka sonucudur: Ecevit'in on beş kişilik

danışman kadrosundan sıçrayıp, Ankara
Belediye Başkanlığına konuvermiştir...
Devlet kuşunun başına yuvalandığı yıl
mı? 1973...

VEDAT Dalokay, bahtiyar insandır...
"Monşer" olarak dünya nimetlerin-
den hevesini almış; ama bir lider kalıbyı-
le, bugünkü koltuğunda yeni kişiliğini
oluşturmuştur...

Siyasi hayatımızda Dalokay; artık, sa-
dece bir belediye başkanı değildir...
Renksizliği, kişiliğinin ikinci bir unsuru
haline getiren İsvan tipiyle de, taban ta-
bana zıt... Bugün Dalokay, yepyeni bir
akımın başını çeken devrimcidir. Bu aki-
mın dallanıp genişleyerek yurda kök sal-
ması için de, ne mümkünse yapan inançlı
bir yönetici...

Onun, dostluklarında çok şakacı ol-
duğu söylenir... Ama, inanışlarında da
pek ciddi.

Paris'te okuduğu yıllarda, bir nokta
dikkatini çekmiştir: Belediyelerin, halkın
süt ihtiyacını aslı görevlerinden saymala-
rı... Özellikle de sol partilerin, süt da-
sında bayraktarlık etmeleri...

Bir yerlerde de okumuş ve şu okudu-
ğunu benimsemiştir Dalokay: "Süt iç-
memiş kişi, fiziksel gelişmesini tamamlay-
amaz... Süt içmemiş bir toplumda da,
zekâ gelişemez..."

SÜTÇÜLÜGE, işte böyle yöneldi...
İnekli karikatürlerini mi yapmadı-
lar?... Çankaya yamaçlarını böğürtüler ve
mögürtüler arasında nasıl ahıra çevirece-
ğini kalemlerine dolayarak, ipliğini paza-
ra mı çıkarmadılar?...

Ama o, ısrar etti; direndi.. Hükümet,
yardımı kesti diye, belediyenin Türkiye

Elektrik Kurumuna olan borcunu ödeme-
yip, işçinin ücretini verdiği zaman diren-
diği gibi... "Varsın elektriğimi kessinler...
Ben de, başbakan da karanlıkta kalırız"
demekten sakınmadığı gibi...

Golf - Tenis ve Hipodrom'a da, o el
atmış, askeri talimğahları bile şehir dışı-
na sürmeyi planlarken, Erbakanvarî bir
gerekçenin savunuculuğunu yapmaktan
geri kalmamıştır:

"Yoldan mini etekli kızlar geçerken,
askerin şehir içinde talim yapmasına na-
sıl göz yumabiliriz?..."

Demagoji edebiyatına da armağanları
olmuştur Dalokay'ın. Kızılay'daki yeraltı
çarşısı için açılan şantiyeyi "Çukur" diye
damgalayan odur. Bir yılda kazılanı, bir
ayda doldururken de o... Marksist Allen-
de'nin katledilmesi üzerine, Şili'nin Anka-
ra Büyükelçiliği'ne ceza verip elektriğini,
suyunu kesen o...

Ne derlerse desinler; Türkiye'den
Moskova'ya giderken, Nazım Hikmet'in
mezarına serpeceği toprağı taaa buralar-
dan taşıyan yine o...

Şimdi, görevden alıyorlar... Aldırmi-
yor, işçileri gibi direnişe geçiyor.

DALOKAY'ın, Belediye Başkanlığı,
Türkiye'nin belediyeçilik tarihinde
bir çağın da başlangıcıdır: Yapısıyla, tu-
tumuyla; tavrı, hareketi, hattâ üslubuyla...

Ama, işi zaman zaman gazete patron-
luğuna heves etmesine vardiran ölçüsüz
ihtirası; yasa, kural tanımadığını gert gert
gerinerek ilân etmesi, manevî bilançosun-
daki iki negatif unsur.

Yoksa, muhakkak ki, makamına cömert,
ışıklı bir ilham getirmiştir.

Dalokay'a yazık mı oldu? Hayır; bence
Ankara'ya yazık oldu...

haberlerden
çizgiler

KARİKATÜRE PARMAK BASTIK

180 BİN ÖĞRENCİYE
ÇİÇEK AŞISI YAPILDI..

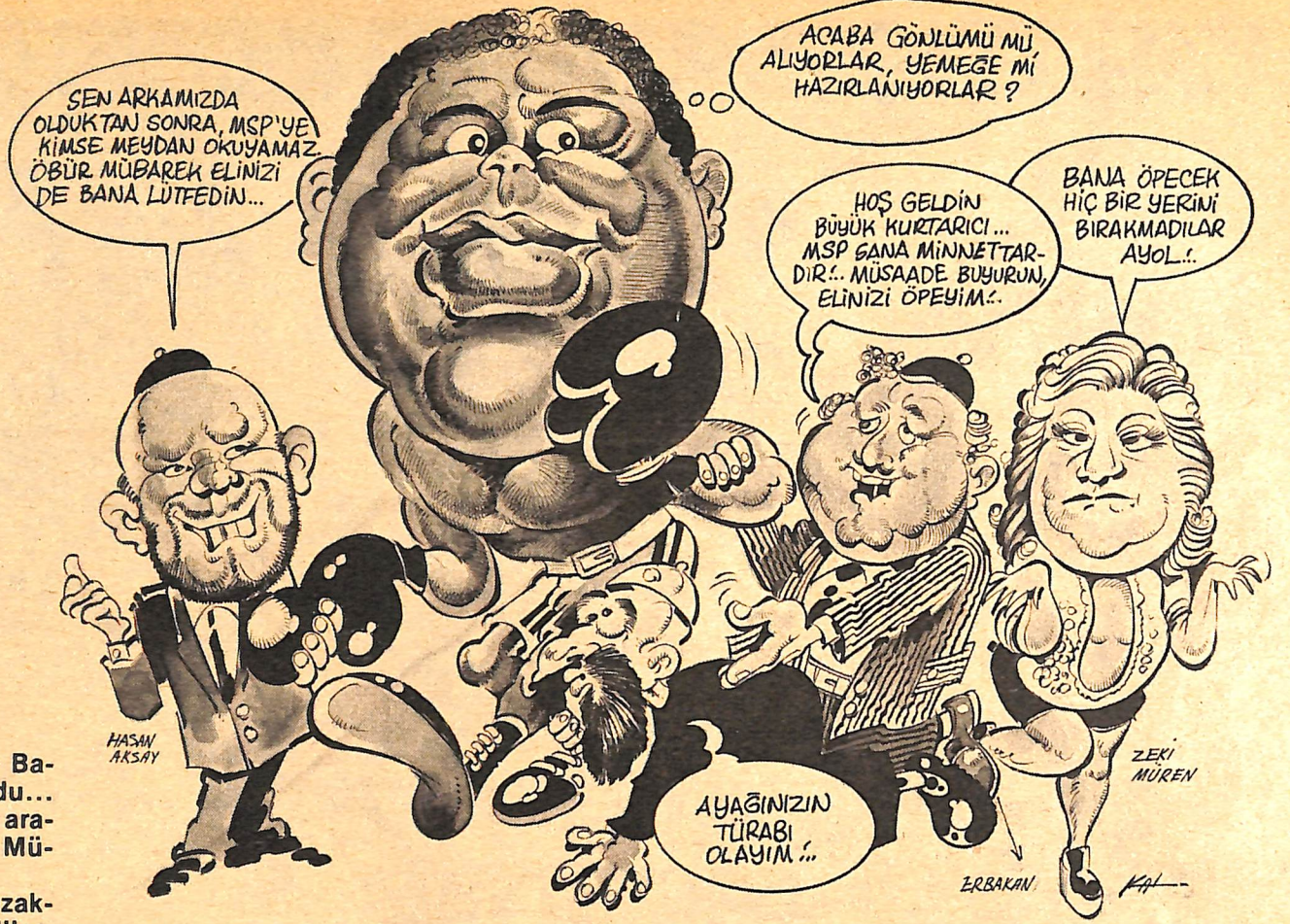
BU COĞUĞUN
AŞISI ÇOK İYİ TUTTU
AMA DAHA ÇOK BÜYÜĞÜN
DİYE GÜBRE İSTİYOR!

Umdüğünü bulamayan Ali,
bir gün kaldı. Namaz kıldı ...
sonra da kırıışi kıldı!

Hasan'ın fendi, Zeki'yi yendi...

Hiç akla gelir miydi?.. Zeki Müren, Devlet Ba-
kanı Hasan Aksay'ın altında kalsın... Ama oldu...
Biliyorsunuz, Sayın Aksay ile Sayın Müren ara-
sında müthiş bir güreş vardı... Ve akıbet, Zeki Mü-
ren alta düştü; Hasan Aksay, üstte çalışıyor...
Sanat güneşimiz ile politika yıldızımız, uzak-
lardaki bir kara delikanlı için birbirlerine girdiler.
Muhammet Ali, kimin olacak?...

DOĞRUSUNU ararsanız, Ali'yi Türkiye'ye ilk Zeki davet etmişti... Hem de ne şahane davet... Lüks uçak biletlerinden tutunuz, 4. Levent'teki villasını baştan başa tamir ettirecek kadar... Duvarlarını kırmızı kâğıtlarla kaplattığı yatak odasına, yeni pufila şilteler almıştı.

Misafirine isim bile takmıştı Zeki: Kara Mirnav...

Derken Hasan Aksay, Zeki Müren'e rakip çıktı. O da davet etti fellahı...

Ve ister inan, ister inanma: Hasan'ın fendi Zeki'yi yendi: Muhammet Ali, Hasan'a "Evet." dedi.

Ağla hassas kalpli Zeki ağla... Şimdi oturmuş, Levent'teki villanın yatak odasında yeni şarkısını yazıyor:

Karam... Çatal karam...
Hani bana gelecektin?...

Kulağımı delecektin...

Zeki Müren, geçenlerde kulağını deldirmişti... Hintli Mihracenin hediyesi küpeyi takmak için... Bu işi, dünyanın en kuvvetli adamına, Ali'ye yaptırmak istiyordu... Olmadı...

Sanat güneşimiz yeni şarkısında, Bedri Rahmi'den de faydalanıyor. Bakınız:

Kara dutum!.. Çatal karam...

Çingenem...

Maydanozum... Dereotum...

Ve nanem...

İyi ya Muhammet Ali, Zeki'yi bırakıp, neden Hasan'ı seçti?.. "ÇARŞAF" olarak bütün herkesin merak ettiği bu soruyu Ali'ye sorduk. Şu özel demeci verdi:

- Bizim Heysin Aksay mektubunda: "Gel... Seni burada Allah'ın emri Peygamber'in kavli ile temiz süt emmiş tazelerle everelim... Birini resmî, üçünü imam nikâhı ile alırsın..." diyor-du... Hemen koştum... Ama kalbim kırıldı... Meğer salak menecerim mektubu bana yanlış tercüme etmiş... Burada da 4 kadınla evlenmek yokmuş... Hadi bana müsaade...

Aslan asker Yahya, harekâtı sürdürüyor...

Yazan:
Vedat SAYGEL

İskenderun'un
düşmesi
an meselesi...

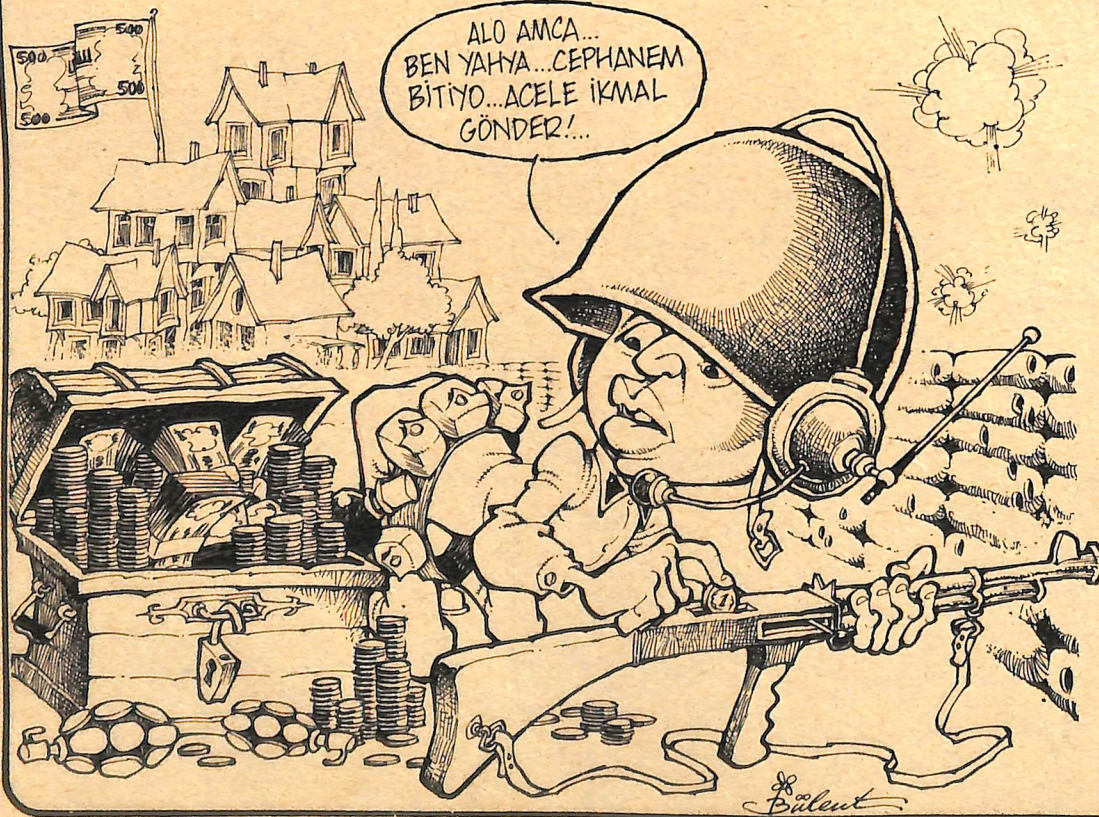
BİRKAÇ ay önce silâh altına alınan **Aslan Asker Yahya**, buradagördüğü hüsnü kabulden memnun olarak önce kırıışi kırmış, ardından hapse mahkûm olmuştur.

Daha sonra bilinmeyen bir nedenle kafası bozulan Yahya, "Kimse değildir keyfime kâhya!" diyerek ve NATO manevralarını bahane ederek, ortak bulamadığından

tek başına harekâta geçmek zorunda kalmış, fabrika, villâ, TIR'ları için geniş bir arazi falan derken, birkaç günde İskenderun'un yarısını almıştır!

Çeşitli ülkelerden yapılan arabuluculuk tekliflerinin sonuç vermemesi üzerine toplanan B.M. Güvenlik Konseyi, Yahya'nın derhal harekâtı durdurmasını, alım-satımda herhangi bir yolsuzluğu önlemek amacıyla üst düzeyde bir komisyon kurulmasını karara bağlamış, bölgede barış ve güvenliğin tehlikeye olduğunu belirten Genel Sekreter Kurt Valt-haym, "Çocuklarınıza terbiye verin efendim!" diyerek, Yahya'nın amcasını bir güzel haşlamıştır.

"Başarımı yasaların boşluğuna, havanın loşluğuna, fiyatların hoşluğuna borçluyum" diyerek harekâtı sürdürme eğiliminde olduğunu belirten Yahya'nın yeniden eyleme geçmesi halinde, İskenderun'un düşeceğine mutlak gözüyle bakan ilgililer, banka kredilerini teyakkuz durumuna getirmiş, halkın muhaceret işlemini bitirmişlerdir.

HIÇ BİR ÖĞRENCİ AÇIKTA KALMAYACAKMIŞ...

iyi be!

BAZI gazetelerin, yüksek öğrenim çağına gelmiş yüz bini aşkın gencin açıkta kalacağını yazması üzerine, Bakanlık bünyesindeki çalışmalara hız verilmiş, yapılan resmî açıklamada "Hiç kimseyi açıkta bırakmayacağız!" denilmiştir.

Güvenilir kaynaklardan sızan haberlere göre, önceki yıllarda başlatılan kahve, diskotek, lokal uygulaması memnuniyet verici bir düzeye erişmiş, okul öncesi çocuklar bile mahalle kahvelerinde, birbirleriyle langirt, pişti, kaptıkaçtı oynamaya girişmiştir.

Bu ve benzeri okulların sayısını artırma hazırlığı içinde bulunan Bakanlık, eğitimde varılmak istenen millî hedefleri yeniden saptamış, çeşitli illerde İskambil Yüksek İhtisas Bölge Enstitüleri'nin yapımına başlamıştır.

Kısa adı "İYİBE" olan bu öğrenim kurumlarına

Yazan:
Vedat SAYGEL

Çizen:
Mahmut KARATOPRAK

gireceklerin puan sıralaması şöyledir:

Seçme sınavlarında 370'i tutturanlar, pencere önündeki masalara... 340, kapı yanı, dayanır boş kasalara. 310, duvar dibi... 290, ortada, koridor gibi. 240, ocağın gerisi... 200'ün altındakini boşver.

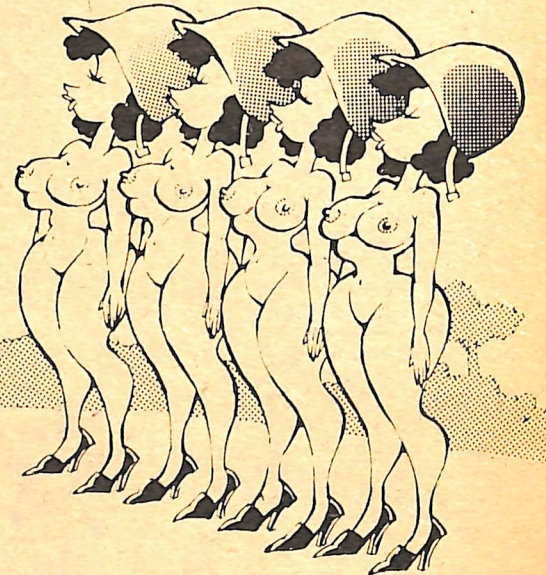
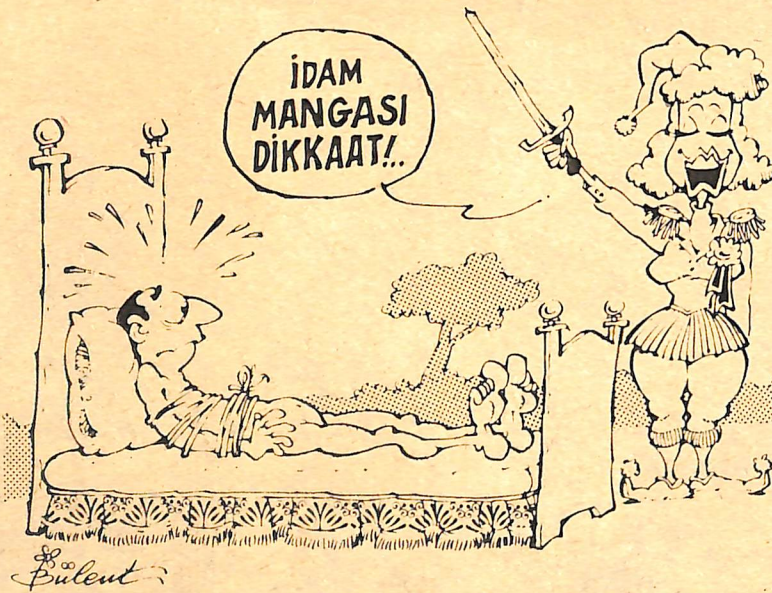
BENİM TAM 500 PUANIM VAR, YİNEDE AÇIKTA KALDIM!

"İYİBE" kurumlarında veresiye olmadığı gibi, piştide kâğıt kurmak, okeyde söylenip durmak, tavlada zar tutmak, bilâdoda çuha yırtmak sınıf geçme yönetmeliğine ters düştüğünden, öğrencilere hesap sırasında pergelleri açmamaları duyurulur.

Yunanlılar, kadınları askere alıyor

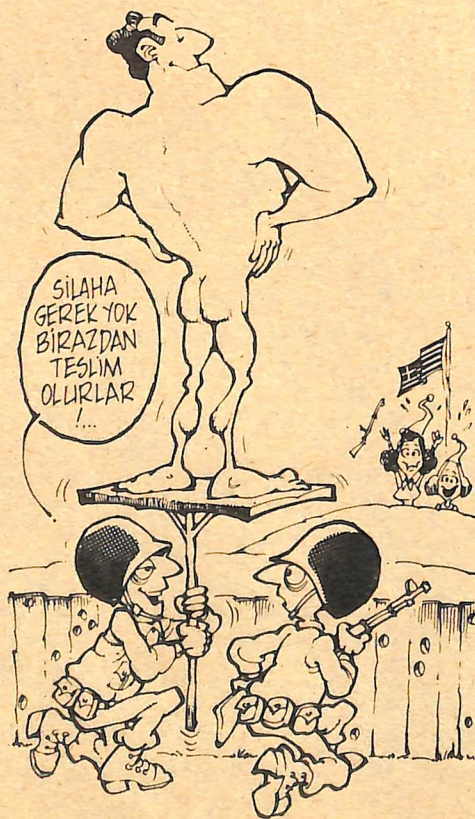
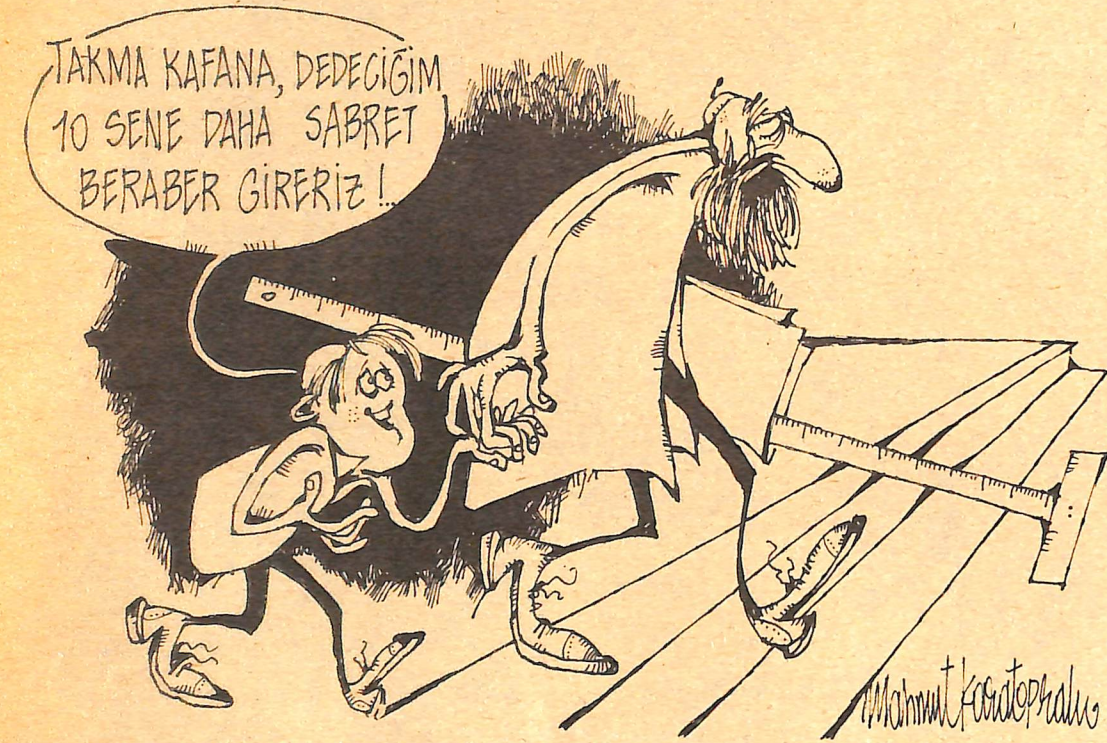
Aman Marika, doğum hapını unutma!..

OKUDUNUZ mu?... Yunanistan'da bütün kadınlar askere yazılıyorymuş... Başımıza gelenler!.. Marika silâhlaniyor.. Yandık!.. Şimdiye kadar bizlere çok daha tatlı, çok daha heyecanlı marifetlerini gösteren tazeler, bu sefer niçin askerlik hayatına kabarık göğüslerinin uçları ile diklemesine dalmak isterler?... Onu da saklamıyorlar, ilân ediyorlar: Türklerle savaşmak istiyorlarmış!.. Çiğ çiğ yiyeceklermiş Türkleri... Yesinler, istedikleri yerden... Görüyor musunuz olanları?... İşte şimdi biz de ayıyı

yedik... DİKKAT!.. Karşımızda Marika!... Bakınız üniforma ne de yakışmış haspaya... Süper miniden daha da mini, Efsun etekliği içinde ne şahane baldırlar onlar... Ama etekliğin altından bakılınca, hiç de kar gibi beyaz görünmüyor... Hattâ aksine... Bir takım acayip gölgeler... Maması, Tursil-76 kullanmamış galiba... Fakat heyecanın bağırsaklar üzerindeki tesirleri düşünülerek arka çantada, tam 12 adet don var... Marika'ya bakınız siz... Elde mavzer... Belde kütüklük..

Fişeklikler tika basa doğum kontrol hapları ile dolu... Onların da eli armut devşirmiyor ya... Kendilerine sıkılan tabancalara, tüfeklere, atılan fişeklere karşı nasıl mukabelede bulunacaklar?... Fişeğe karşı, onların da hapları var... Anlaşıyor ki, artık evlerimizde rahat, kalmayacaktır... Erkek azıcık geç kalsa; hanımı, hiddetten bindiği küplerin üzerinde bulacak: - Herif... Hinzir herif... Bu zamana kadar nerede idin?... Gene cephelerde fink attın değil mi?..

Tabii işin tatlı yanları da olacak... Daireye geç gelen arkadaşınızın şöyle konuştuğunu işiteceksiniz:
 - Dün gece, maaşları alır almaz doğru cepheye... O Binbaşı Marika'nın bölüğü yok mu?... Mahvetti bizi... Yediler vallahi hepimizi...
 Cepheyi sorarsanız, büsbütün esteresan...
 - Beni esir alsana matmazel abla, diyenler mi ararsınız?
 - Bırak veri Memet... Sana bomba verezeyim, feryatları mı istersiniz?...
 Ah kahraman Marika ah... Ne olursun?... Kıyma bize...

KARAVANA

Mutlu evlilikler üzerine

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

EVLİLİK, anahtarı kaybolmuş bir kelepçedir. Karının da dili akrepli bir kürek, yahut zehirli bir kepeçdir. Yorgun argın akşam eve gelip de, bir kadeh rakı isteyince, başlar mutfaktan sinirli bir mırıltı:

- Zıkkım içesice! On yılda, on gün mü gördüm? Saçıma süpürge ettim, gençliğim kayıp gitti. Ömrüm bir sarhoşa hizmet etmekle bitti.

Ofkeli topuk sesleri. Çat-çut vurulan tabak. Tak-tuk kapanan dolap.

Barişçi bir sesle, olgun olgun sorarsın:

- Hanım, bir şeye canın mı sıkıldı?

Yarım duyulan cevap:

- Patla! İşte, yine buz kalmamış dolapta. Dün içtiği yetmedi. Şimdi yine içecek.

- Ne oldu, neye kızdın? Söyle bana bakayım.

Asık suratlı bir ses yankılanır mutfaktan:

- Sana varacağıma, çöpçüye varaydım. Sebep olanlar, sebepsiz kalsın. Kara bahtıma, kara mumlar yakayım...

- Hoppala, ne yaptık yahu?

- Daha ne yapacaksın? Yine o şıfırtıyla dolaşırken görmüşler.

- Yalan hanım, inanma... Suyum çıktı da, sabahtan akşama...

- Sanki bizimki çıkmadı... Sıpların komşunun iki camını kırdı. Bir tanesi merdivenden düştü, diz kapağı yarıldı...

- Üzülme hanım. Çocuktur onlar.

- Kocasından ne gördün ki, piçlerinden göresin...

- E, ama uzun ettin sen de...

- Ettimse ettim! Ne oldu?... Bir sinemaya gittiğimiz mi var?..

- Yahu bir rakı içelim dedik burada...

- Bıktım artık! Yangın var diye bağıracağım. Tansiyonum yükseldi. Hani, şak diye düşüp bayılacağım.

Yapağı gibi saçlar, sarkık karın, pis kokulu entari. Koltukta fosur fosur sigara içen, içi kararmış adam...

BİR mutluluk ki, sormayın. Akşam yemeği, yumurta. Sabahları çekirdek ve ekmek artıklarıyla gelen kirli tabaklı zeytin. Kötü bir çay. Hiç bitmeyen mitralyöz:

- Elektrik geldi. Su geldi. Entarinin parası. Kapıcının parası. Kasaba uğra, kıyma al! Bakkalın borcunu öde.

Yine hiç bir şey kalmadı evde.

Ve akşama, yumurta! Ertesi akşam, yumurta... Sonra, yine yumurta...

- Hanım o kadar para veriyoruz, ne oluyor?..

- Aa! Üstüme iyilik sağlık. Ayol ne veriyorsun? Şu ayağımdaki terliklere bak! Elâlem haftada üç kez berberlere gidiyor. Ellerim mahvoldu. Verdiğin harçlık pediküre yetmiyor...

Vurulan tabaklar, vurulan kapı...

- Bıktım artık inan olsun. Allah canımı alsa da kurtulsam.

Ve bir cehennem her sabah. Ve bir cehennem her akşam...

- Gel, peki ayrılalım.

- Yok, hayır! Ben yuvamı yıkamam. Hem ben seni zinadan bastırayım da gör! Üstelik de çatır çatır nafaka alırım. Her istediğimi yapar, nikâhında da kalırım.

- Bak, cinayet çıkacak elimden.

- Öldür, öldür de kurtulayım! Zaten bu serseriye varma diye söylemişti rahmetli dayım.

Fosur fosur sigara... Dönüp dönüp kafaya yıkılan tavan. Arkasından bomba gibi patlama:

- Allah belâsını versin senin gibi karının! Nankör köpek! İliğimi-kanıma kuruttun...

- Yetmiyor mu gittiğin orospular. Sen beni köle mi tuttun?

- Peki, gel ayrılalım.

- Hayır, ben yuvamı yıkamam!

Ve tek başına yumurta, tek başına rakı... Yok, çocuk hastalandı. Yok üstüme fenalık geliyor. Kâbuslu bir zindanda, kahrol, harabol, yıkıl!..

Ama kurtuluş yoktur. Çekeceksin. Nikâhı bastırmışlar. Hayata uzaktan bakar içeceğimizi çekersin. Böyle evliliği de, böyle evliliği koruyan yasalara da, kolların çarpmıha gerili, bildiğin biçimde okkalı okkalı dualar edersin.

Dünya Erkek Güzeli Yarışması'nda...

Türkiye'yi, Alembeyendi Hasan temsil edecek

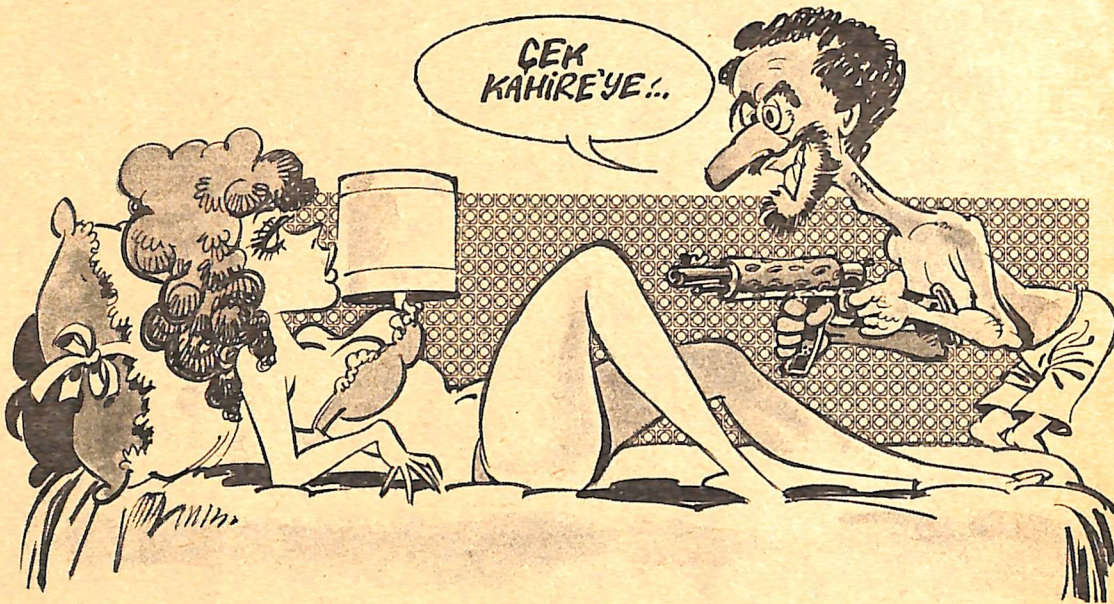
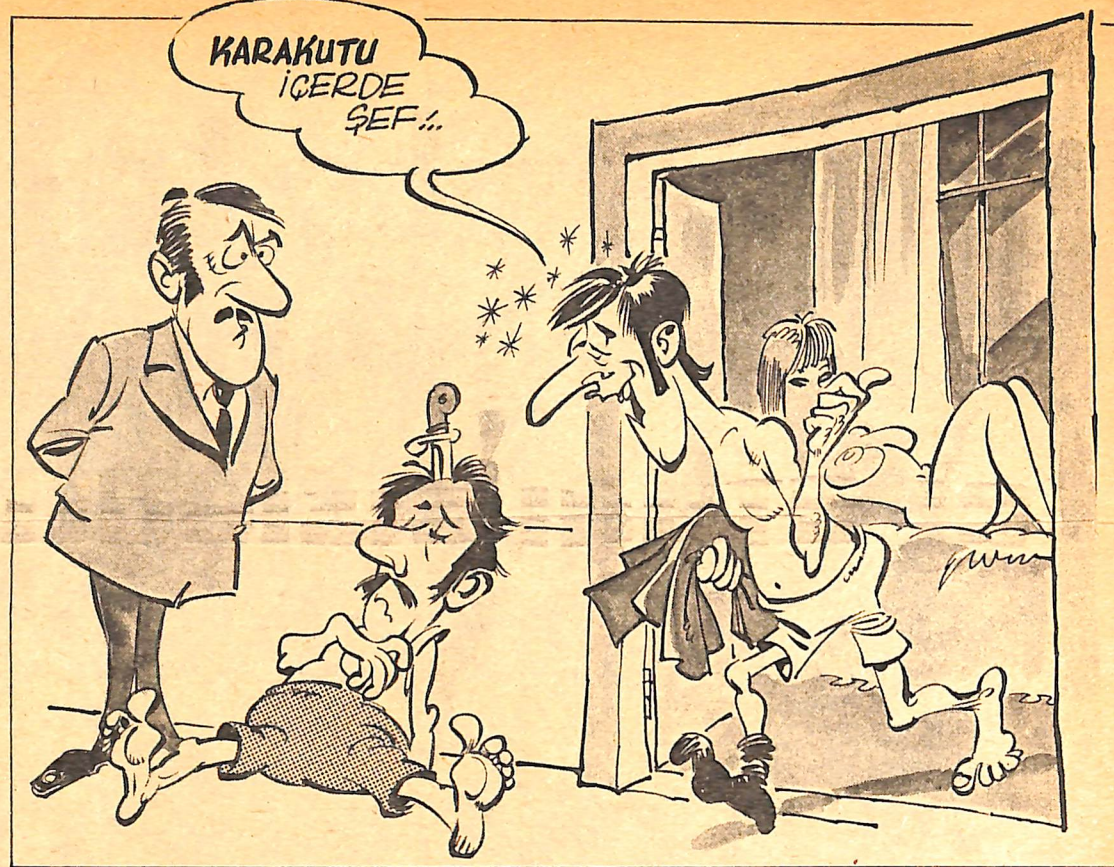
BÖYLE kepezelik görülmemiştir! Alembeyendi Hasan kim, erkek güzelliği kim? Hasan'ın ya amcası büyük adam, ya başka bir vaziyetler var, ya da Hasan almaz basan alır hikâyesi oluyor (Sinirlenmeyin de, durumu anlayalım)...

Oklahoma City'de yapılacak Dünya Erkek Güzeli Yarışması'nda bizden Alembeyendi Hasan diye bir leblebiciyi göndermeye kalkıyorlar. Neden? Ne için? Sebep ne? Sorarım sana anne?

Bu birbirini tutmaz soruların cevabını kim verecek? Hasan hem ırkımızı temsil edecek tipte değil, hem ne pazu, ne bel, ne adale, ne stil, ne çekiş, ne surat, ne Murat, ne Anadol tipi! Leblebiciliği de üstelik dezavantaj. Bir kere kendi yerli montaj. Selâmetçi ise, ense - kulak yerinde olması lâzım. Adaletçi ise, iri bir baş ve mütenakız bir vücut bulması lâzım. Halkçı ise, zekî bakışlı, önden çekişli olması şart.

Peki, ama bu kart herifi, kim erkek güzeli diye gönderiyor? Lisan bilmez, boy yok - bos yok! Yani bizde milleti temsil edecek erkek mi yok? Ben bile ondan daha erkeğim... Biz, Türk erkekleri olarak, Hasan'ın Amerika'ya gidip bizi temsil etmesine engel olacağız. Daha da olmazsa, Hasan'ı yakalayıp leblebi çuvalına koyacağız. Erkek mi kalmadı be! Sülüman gitsin. Necmi gitsin. Bülent gitsin. Fevzi gitsin. Fakat Alembeyendi Hasan gitmesin!

Ama ille de Hasan gidecek deniyorsa, başka Hasan gitsin. Hangi Hasan mı? Cevabımı biliyorsun. O halde ne soruyorsun?

VIKTORYA GRİBİ, DÜN UÇAKLA GELDİ

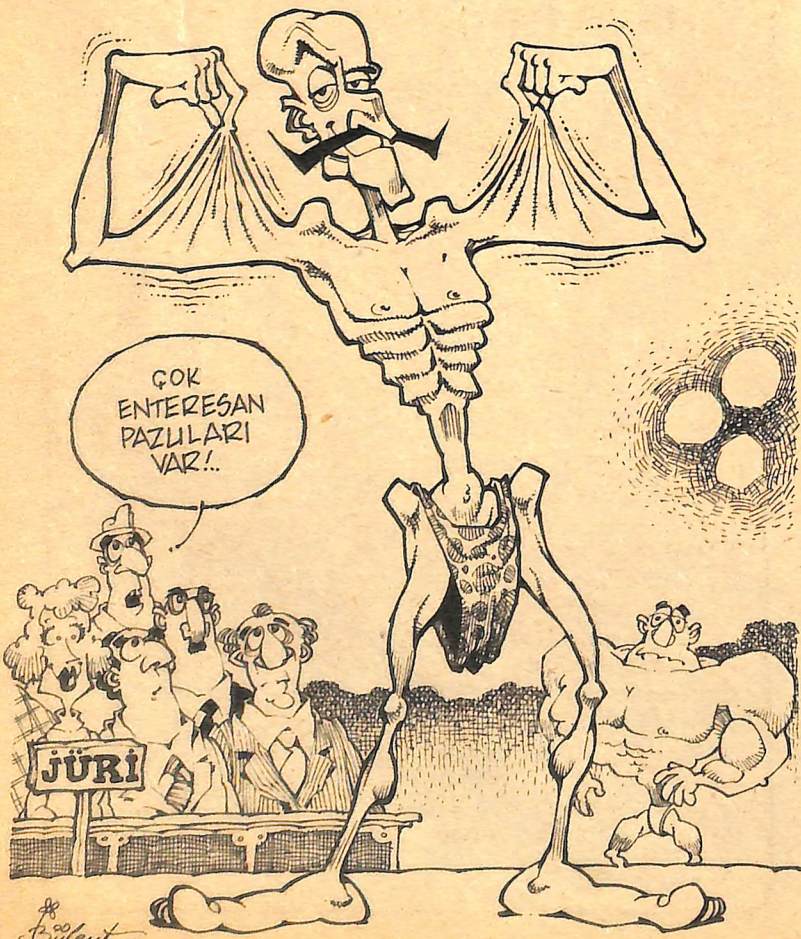
BİRÇOK Avrupa ülkesinde binlerce kişiyi başarıyla yatağa serip haşat eden **Viktorya Gribi**, dün 4.78 uçağı ile Yeşilköy Havaalanına gelmiş, Vali, Belediye Reisi, Sıhhi Kurul Başkanı Vahdi Sağlıkoğlu, okullar, esnaf teşekkürleri, Yedinci Grip Saha Kumandanı Ekrem Soğukaldı, Türkiye Güzeli Sibel Yastıkaltı ve gripli binlerce hasta tarafından öksürüklerle karşılanmıştır.

Uçaktan iner inmez bütün alandakilere derhal mikrobunu bulaştırarak Viktorya Gribi şunları söylemiştir:

- Yurdunuz grip salgını bakımından ideal bir yerdir. Elimden geldiği kadar millete bulaşmaya çalışacağım. Üç ay kadar kalacağım ülkenizde bol limon,

portakal, greyfrut bulunması benim için bir dezavantajdır. Bana bulaşmayana, ben de bulaşmam. Bana Viktorya Gribi denmesinin sebebi, Kraliçe Viktorya tarafından üretilip, 1765'de piyasaya çıkmamandır. Burundan dalarım ve vücuda yayılıp adamı bir hafta duman ederim. Eğer C vitamini denen o inekle karşılaşsam, derhal basar giderim. Ben buraya bulaşmaya geldim. Bu içten karşılamayı karşılıksız bırakmayacağım ve elimden geldiği kadar mikropluk etmeye çalışacağım. Dilerim hepiniz ateş ve öksürükler içinde benimle tatlı saatler geçirirsiniz!

Önce Vali'ye bulaşan Viktorya Gribi, oradan özel bir arabayla etrafa bulaşmaya Milton Oteline gitmiştir.

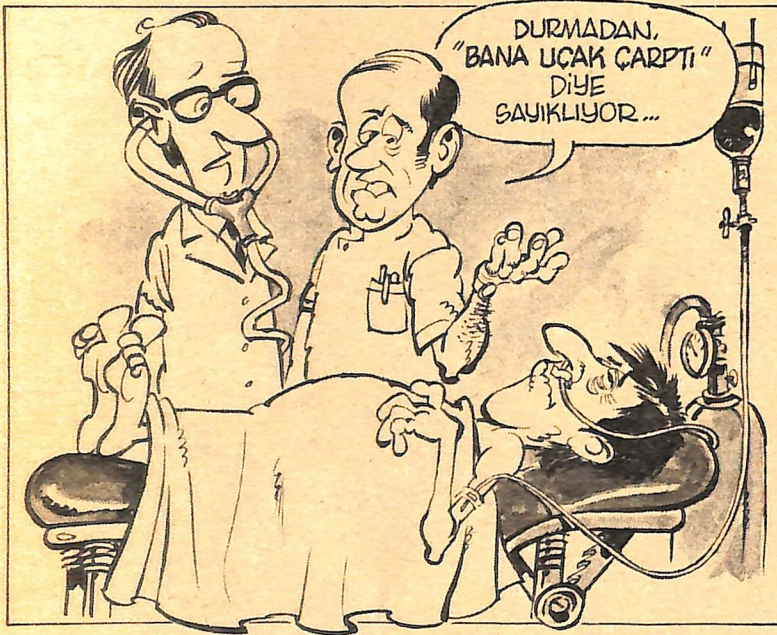
Jumbo Leyla, karakutusuna el atanı şişledi!..

SON yılların en müte-
caviz cinayeti Açık-
musluk Mahallesi'nde iş-
lenmiş, mahallelinin "Jum-
bo Jet" adını taktığı uçuşa
meraklı güzellere Leyla
Gözlerişehla, iki yıldır be-

raber uçmak tekliflerinde
bulunan **Paldirküldür Kâ-
mil'i**, kara kutusuna zorla
el atıp ele geçirmek iste-
mesine bozularak, eline
geçirdiği bir makasla delik
deşik etmiştir.

Elinde makasla yakala-
nan "Jumbo Jet" Leyla,
polislere şöyle demiştir:
- O inek Paldirküldür
Kâmil, ikide bir karşıma
çıkıp, "Senin şu uçuş ro-
tanı bir ayarlıyalım!" diye-
rek hep kara kutuma sahip
çıkma istiyordu. kaç kere
"Asılma ulan! Bu uçak
dört motorlu, keriz! Sen
pervanelisine bin!" gibi
lafalar salladım. Ama yine
asılınca dayanamadım ve
makasla Kâmil'in uçuş ta-
kımlarını duman ettim..
Her gördüğü kadının uçu-
şa kalkacağını sanan inek-
lere ders olsun. Ben yirmi
yıl yerim, ama kara kutu-
mu açtırmam. O bir sır
olarak hapisanede be-
nimle kalacak. Bu olayın
esrarı da hiç bir zaman
aydınlanmayacak.. Açır-
madım kutumu, söyletme-
dim kötüyü!"

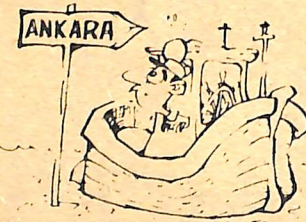
Jumbo Jet Leyla'nın bu
asil hareketi, bütün öbür
uçucu kadınlar tarafından
takdirle karşılanmıştır.

Yazan: Süavi SÜALP Çizen: Bülent DÜZGİL

AKLINIZIN ERMEDİĞİ, KİTAPLARIN VERMEDİĞİ BİLGİLER...

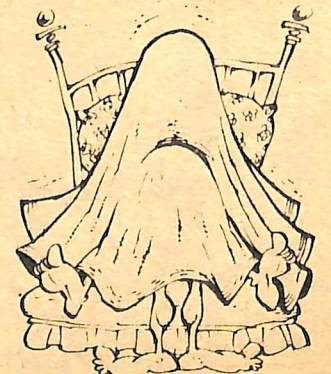
"Çalmak değil, geri vermemek ayıp!
Yahu bizim ansiklopedi kayıp! "

★ **Gemiler yollarını, nasıl bulur?** Kirli işlere karışanları, kaçakçılık yaparak; doğruluktan ayrılmayanları, balık ek-mek satarak..

★ **Yurdumuzda çı-kan taşlar içinde "lüle-taşı"ndan daha değerli olan taş hangisidir?** Ka-rataş..İki cinsi vardır: Biriyle inşaat temeli örülür; diğeri en can alı-cı haberleşme kurumla-rının başında görülür!

★ **İnsanın üretim organı ile, örtüldüğü yorganı arasında, sağlık bakımından hayati bir ilişki var mıdır?** Vardır. Üstünüzden yürütüldü mü yorganınız, açıkta kalır organınız! Ve tabii sabaha kadar çivi keser-siniz.

BÜYÜK BAŞLAR EKRANDA...

GERGEDAN DEĞİL
YAVRUM...
BAKAN, BAKAN!

BİR REKLAM

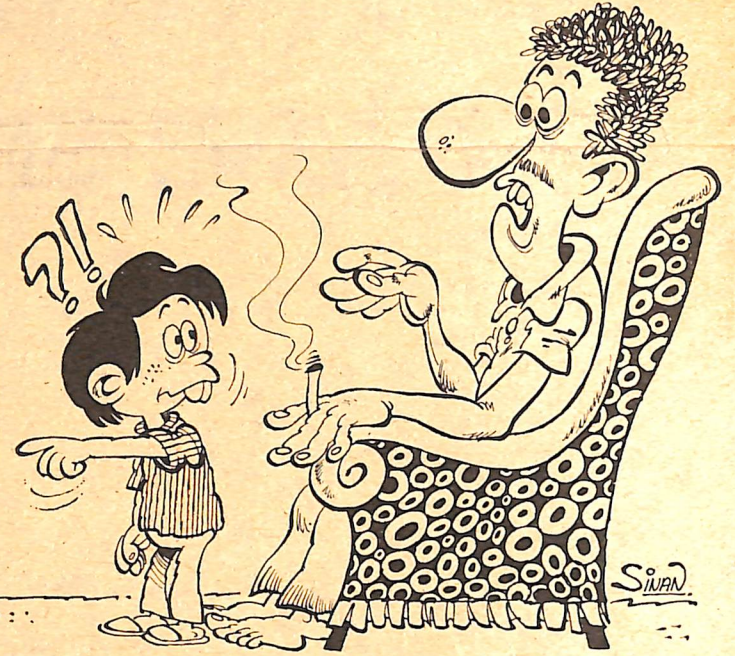
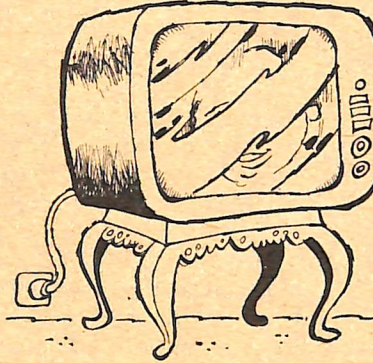

SON zamanlarda çocuklarımıza TV'de nedense hep büyük baş hayvanlar gösterilmekte, yavrularımızın bu canavarlar karşısında morali bozulup her gördükleri büyükten korkup, onları file, gergedana, ayıya, mandaya, hipopotama, balınaya, deniz aygırına, foka, dinazor vs. benzetme, bu yüzden de yavrularımızda hayvan sevgisi azalmaktadır.

Büyük baş hayvanların yerine pekâlâ daha sevimli daha küçük başlı hayvanlar sergilenebilir. Örneğin, tavuk, kaz, ördek, tilki, sansar, koyun, kuzu, civciv, kelebek, fare, serçe, güvercinin suyu mu çıktı?

Koskoca bir timsahı, bir vahşi ayıyı ikide bir ekrana getirip, onlara program yaptırmak niye? Bu kadar zorunluysa, büyük

Yazan: Süavi SÜALP
Çizen: Sinan GÜRDAGCIK

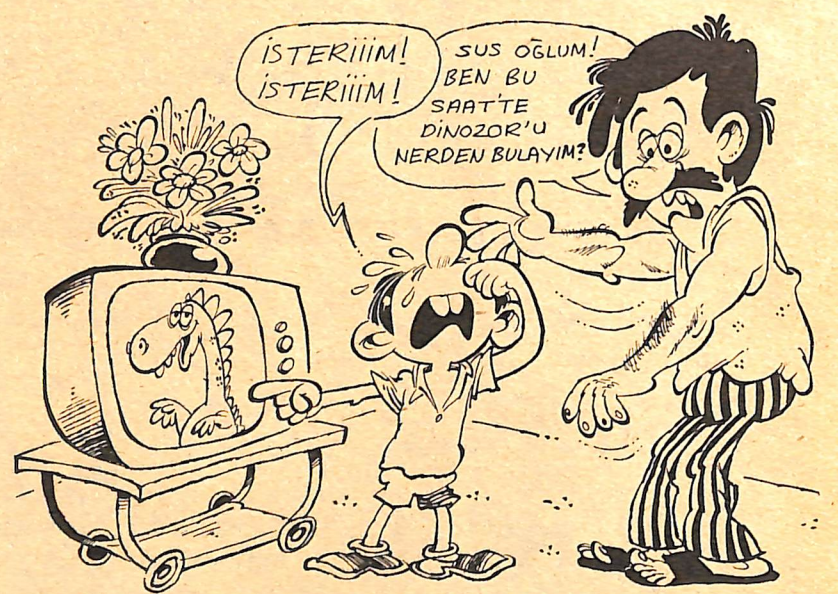
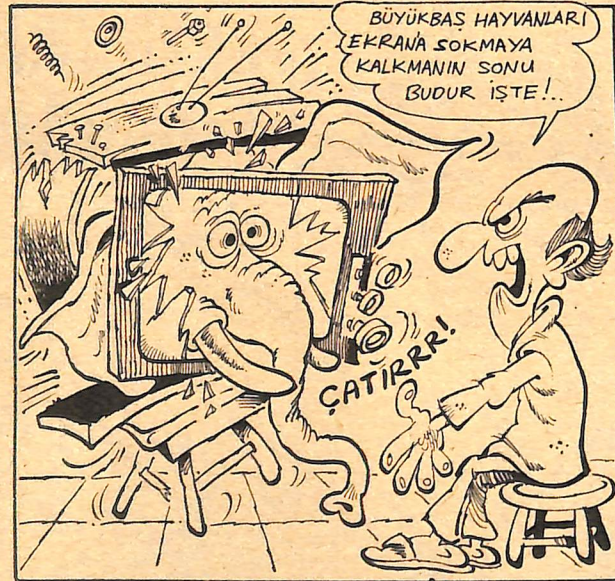
başlar büyüklere gösterilsin!

Televizyona büyük baş bir hayvan çıkınca oğlum Hikmet "Baba bak!" diyor. "Falan-filân..." diye

de ekliyor. İki buçuk yaşında bir çocuk bile büyük baş hayvanları daha şimdiden tanırsa, ilerde ne olur? Rica ediyoruz. Büyük başları çocuk yayınla-

rından kaldırın. Yavrularımıza sevimli hayvanlar gösterin.

"Genel Ana-babalar Derneği adına Siyami Küçükbaş"

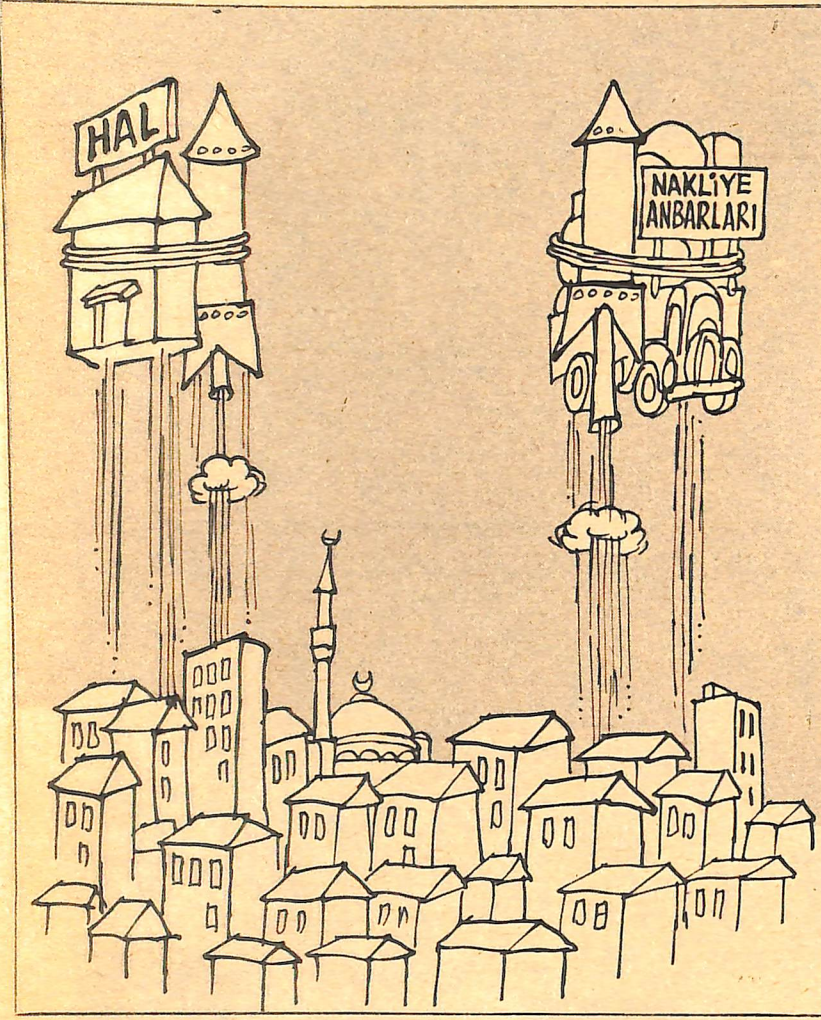

SPOR STÜDYOSU

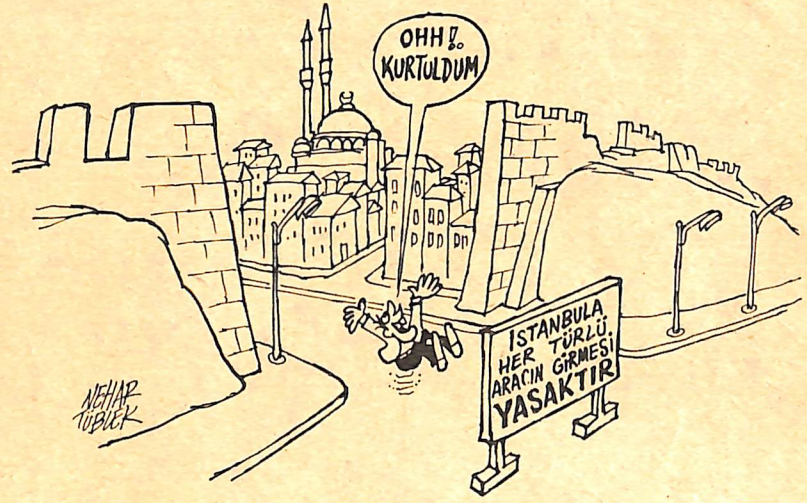
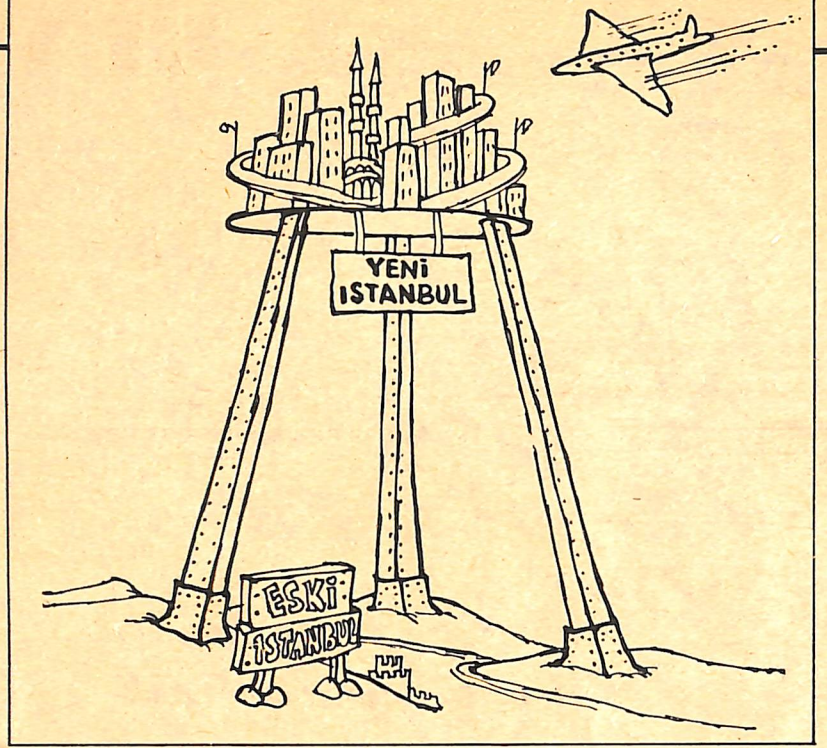

Kurtar Bizi Istanbul

Çizen: Nihar TÜBLEK

Istanbul'u, Istanbul'un kurtuluşu olan bu günde kurtarmalıyız. Ama nasıl kurtaralım? Bu güne kadar kim Istanbul'u kurtarmaya kalktıysa, kendi bile kurtulamadı... O halde biz Istanbul'u kurtaracağımıza bir rica etsek de, Istanbul bizi kurtarsa.. Nasıl fikir? Mersi, bir şey değil! Istanbul'un bizi kurtarması kampanyasına siz de, birer şişe şampanya ile katılın.. Güzel Istanbul'umuz bundan memnun olacaktır.

Bir spikerin yirmi dört saati

"Ben böyle ekranın..."

TV'nin resme pek gelen, sevimli ve çekici bayan spikeri Jülide İsgüzar ile karşı karşıyayız. Jülide, bukletlerinin arasındaki firketeyi vahşi ve ekrana çok yakışan bir hareketle çekerken, "Sorun!" diyor. "Sorun da, sordu desinler..."

"Kaç senelik TV spikerisiniz?"

"Ah! Valla TV'de görüldüğümden beri..."

"Şizce yirmi dört saatiniz nasıl geçer?"

"Sabahları kuaför Ekrem'de, akşam ekranda. Kendimi ekrana adamışım. Nereye gitsem, arkamda kamera, başka bir şey arama..."

"Fotojenik olmanız şart mı?"

"Ah! Şart ise şarttır..."

"Vah vah! Neden haberleri siz okuyorsunuz?"

"Öbür haspalar şeyleri kap-

mış... Haberleri de ben! Kendimi millete adadım."

"Gerçekten siz okurken, kendimizi başbakanın yanında gibi hissediyoruz. Yalnız çok tekliyorsunuz. Neden?"

"Ay! TV'den daha ne bekliyorsunuz? Ben aslında teklemem. Ama arkada yumurta pişerken, yağ kokusu beni çılgına çeviriyor"

"TV'de yumurta pişer mi?"

"Kokulu televizyon çalışmalarıymış. Şaban beyin emri."

"Peki, bir spikerin en önemli şeyi nedir?"

"Aa! Fotojenikliği tabii... Ben önceden fotojenik değildim, sonra oldum."

"Teklifler var mı?"

"Gazinolardan as solistlik için var!"

"Spiker olmasaydınız, ne olurdu?"

"Neler olmazdım! Vazifeliyken konuşamam canım."

"Hadi hadi, söyleyiver!"

"Aaaa! Sayın seyircilerimiz bakıyor. Şu anda yayın var. Fok-sifiksimi bozaman."

"O da nesi?"

"Hah, hah!... Görüntü, sempatî, ışık, ekran, frekans, kamera, radyo link ve yüzdeki tikler"

"Bu düdük sesi ne?"

"Haberler için... Aman, kanalı açmasınlar. Ruğum, nerde?"

"Katiyen çıkmam. Haberler okumasın. Bana ne!"

"Ama hamfendi, TV habersiz

olmaz. Millet sizden haber bekliyor..."

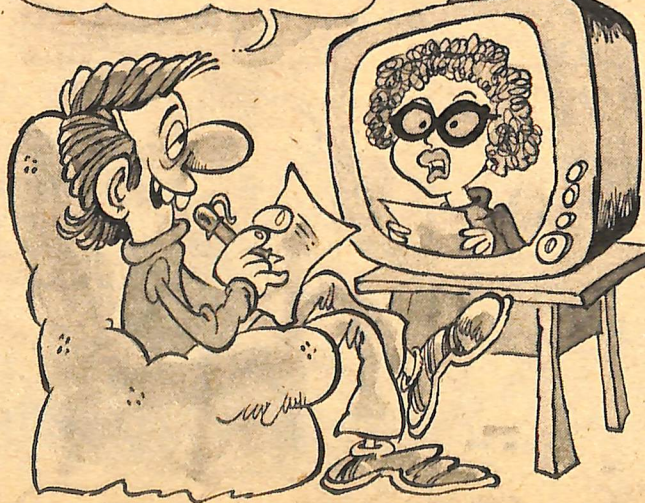
"Millet benden haber değil, elektrik, su, huzur bekliyor!"

"Aman ne yapıyorsunuz? Herkes görüp duyuyor. Sonra yürürsünüz!"

"Yürürsem yürüyeyim be! Benim de millete mesajım var. Sayın seyirciler, ben böyle ekranın, böyle TV yöneticisinin..."

Derken haberler ani kesilir, yerine mezar taşları ve müzik.

BENİMLE RÖPORTAJ YAPMAYI KABUL ETTİĞİNİZ İÇİN TEŞEKKÜRLER...

KUMARBAZIN SÖZLÜĞÜ

Barbut Cemal'in Dil Bayramı dolayısıyla yayınladığı Kumar Sözlüğü'nden seçmeleri öğrenelim...

YIRTIK AÇMAK- Kâğıdın arkasına turnakla sirkaf çekip oynamak.

ABENNEGA-Maça oğlanı.

SAKALLI- Papaz.

KIRMIZI YAVRU- Kupa kızı...

GAZOZ AĞACI- Kumarda yutulacak kimse.

ÖKÜZ KOŞTURMA- Barbutun en hızlı cinsi.

AŞIKLAMA- Zarları ayarlayıp atma.

MAYDANOZ- Hileli zar.

TAVŞAN KANI- Hızlı kumar oynanan yer.

ROSTO- Yutulmuş kumarbaz.

PAÇA ÇEKMEK- Kötü kâğıt çekmek.

ÇAYA LİMON- Deste arasına kâğıt sokma.

HAMAL DOLAŞTIRAN- Lüzumsuz kâğıdı elinde tutan kimse.

HİNDİCİ- Mano toplayan kişi.

HARAÇ GEÇMEK- Ortak oynamak.

HER ŞEYİ DENEYİP
SON ÇARE BU TOP...

Yazan: Vedat SAYGEL
Çizen: Ateş BENİCE

**Fenerbahçe'yi
nasıl kurtaralım?**

Olmayınca Molnar, herkes Fener'i sollar

Seçmece fıkralar

Gizlemiyor ki!

SEF garson, kulübün devamlı müşterisinin yanına sokulurak, — Affedersiniz, dedi. Dün gece hesabı öderken, bir viski eksik yazdımışsınız. — Garip şey, diye bağırdı müşteri. Bütün şehir bundan bahsediyor. Dün gece arabamı çeviren bir trafik polisi de, bir viski fazla içtiğimi söylemişti bana!

Delikleri nerede?

İYİ bir şapka isteyen adama dükkânın en değerli şapkasını uzatan tezgâhtar: — Bu size çok yakışacak, dedi. Hem rengi, hem modeli, tam size göre...

— Fiyatı?
— Güzel hatırlınız için, sekiz yüz lira!
Şapkanın sağını-solunu inceleyen adam sordu:
— İyi, ama delikleri nerede?
— Ne delikleri?
— Bu şapkaya sekiz yüz lira verecek eşegin, kulaklarını geçireceği delikler?

Aday

MİLLETVEKİLİ aday adayı, girdiği ön seçimi kazanamamıştı. Kalktı, partisinin genel merkezine gitti. Birkaç gün sonra da, örgüt başkanlarına şu teli çekti: "Lider kadrosuyla temas halindeyim, merkezden koyuyorlar!"

Adam bulmuşken...

TEGMEN bir aylık ere sofdu: — Vakit gece yarısı. Nöbettesin. Tam uykusu bastırmak üzereyken, bir gölgenin yerde sürünerek nöbet tuttuğunuz yere doğru ilerlediğini gördünüz. Ne yaparsınız? — Kısa bir süre düşünen er, cevap verdi: — Hemen nöbeti, yeni gelene devrederim kumandanım!

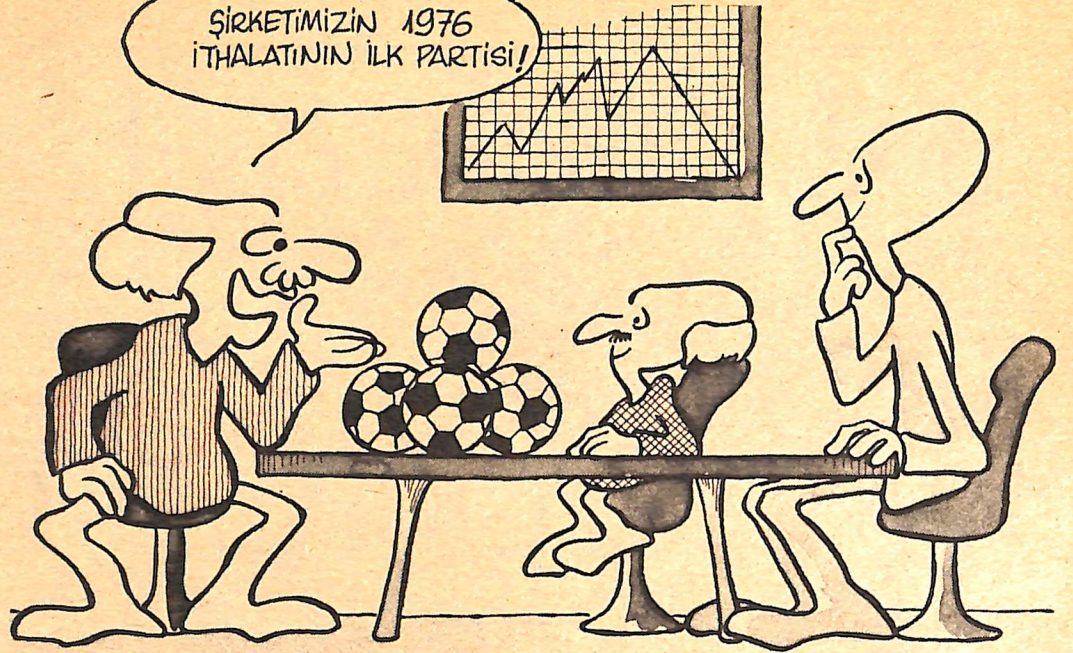

Islık ihtiyacı

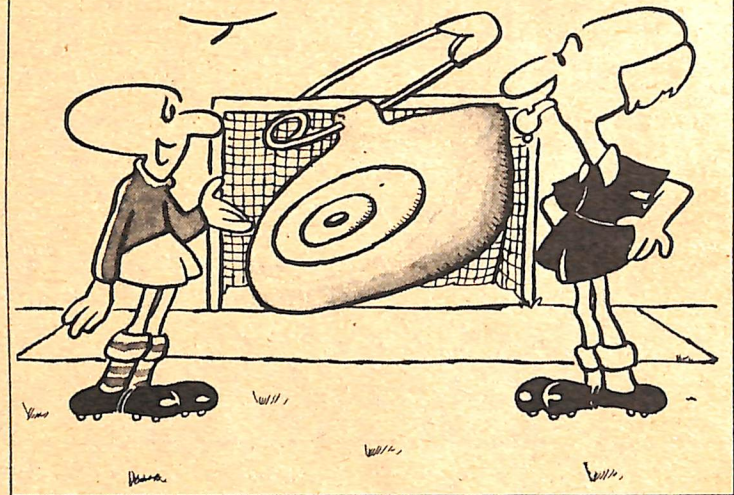
AİLESİ tarafından çok terbiye- li yetiştirilen çocuk, "Çişim geldi" yerine, "Islık çalabilir miyim?" demeye alıştırmıştı. Evlerine konuk olarak gelen dedesiyle yataırken, sıkıştı. İhtiyarı uyandırıp, — Dedeciğim, dedi. Islık çalabilir miyim? — Adam şaşırıp: — Nasıl olur yavrum? Gecenin bu saatinde ıslık çalınır mı? Şimdi uyu, sabahleyin çalarsın. — Çatlayacak duruma gelen çocuk ısrar etti: — Lütfen dedeciğim, n'olur, ıslık çalmama izin verin. — Peki, dedi dedesi. Anneler uyanmasınlar... Gel de kulağıma çal bari!

FENERBAHÇE, ŞİRKET OLMA HAZIRLIĞINDA

ŞİRKETİMİZİN 1976
İTHALATININ İLK PARTİSİ!

BELKİ BİRAZ BÜYÜK
NAZAR BONCUĞU AMA,
ARTIK GOL YEMEM...

ceksin, memleketimizde takım kitlığına kıran mı girdi? Defterdar var, Kuledibi var, Tozkoparan var... Hele bir Darüşşafaka var ki, gelen giden 6-7 çekiyor! Ver bunlardan birine. Fenerbahçe'nin kurtulmasına gelince... Ne diyeyim, Allah hepimizi kurtarsın abicim!"

Soruşturmamıza cevap veren Molnar ise şunları söyledi: "Var Fenerbahçe'nin başına geliyööö; takımı şampiyon yapıyööö... Eyüpsultan'da iki dua,

Avrupa'da bir kupa... Macaristan'da cami camiyööö, kible bulamıyööö kurban bulamıyööö... Başta da olmayınca Molnar, herkes Fenerbahçe sollar."

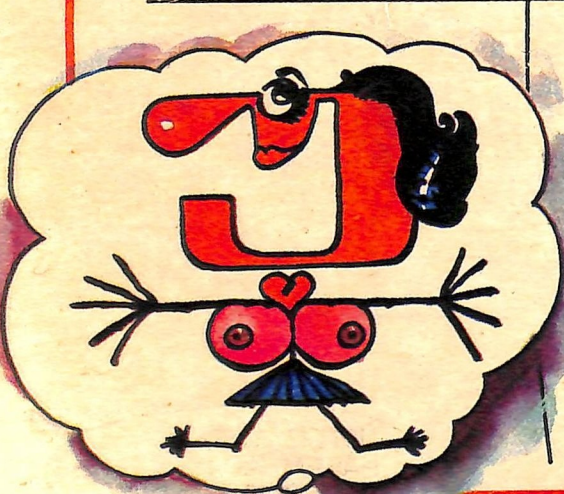
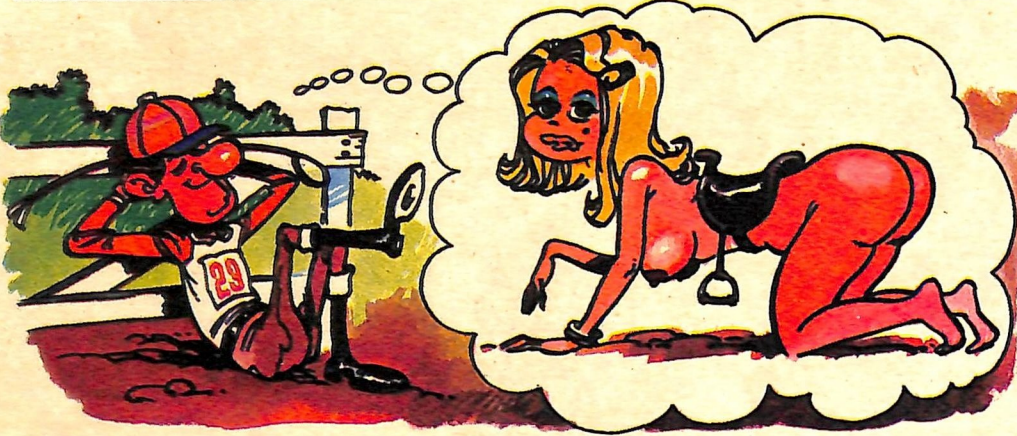
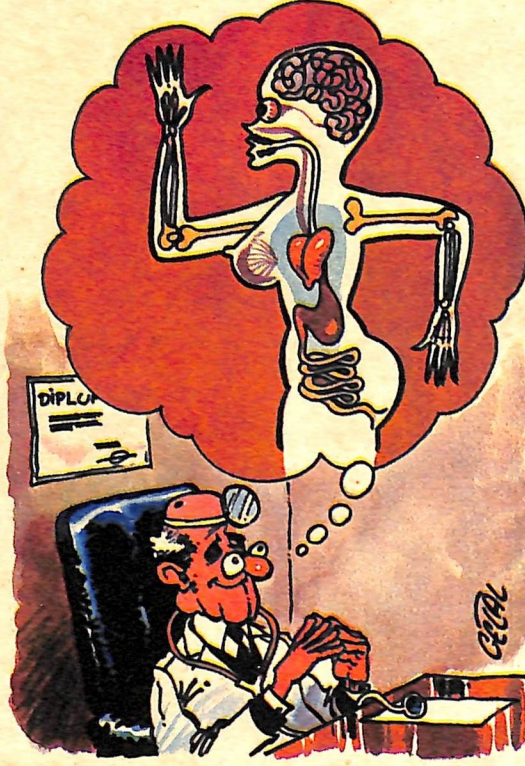
Otoritelerden bir kısmı Fenerbahçe'yi kurtarmak için şirketleşmesinin kaçınılmaz olduğunu ileri sürerken, bir kısmı dua kampanyası açılmasını önermiş, kulağı delik çevreler de, Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın Fener kalesini küçültmek için çalışmalar yaptığını öğrenmiştir.

YETER ARTIK
HAKEM BEY
MEMLEKETE GELDİK!

TÜRKİYE

ATEŞ

**Rüyasız yaşam...
Çekilmez be paşam!..**

**Böyledir işte dünya
Adamına göre rüya**

Çizen: Celâl KANDEMİROĞLU

RÜYA dediğiniz, hayatın tadı tuzu. Gecenin bir vaktinde yatarız kuzu kuzu. Gün boyu kurduğlarımız, ömür boyu durduğlarımız uykumuza karışmıştır, küskünler barışmıştır. Ya da cebi deliğin biri, gözünü yumar yummaz, oluvermiştir milyonerlerin en cebi şişkini!

Elbette herkesin gördüğü rüya başka başkadır. İktidara ters düşen memurun korkulu rüyası, taşradır..

İş arayan gariban, yalnız iş bulmakla kalmaz, takım, tezgâh, fabrika sahibi olur, gözünü her yumduğunda, kira isteyen ev sahibini karşısında bulur? Buna rüya değil, kâbus denir; adamcağız sabaha kadar erir!

Her teklifi reddedilen âşık, rüyasında, sevdiğiyle alıp başını kaçar. Milyonluk davayı kazandığını gören züğürt avukat, sevincinden uçar. Mirasa konduğunu gören cebi delik, kesenin ağzını açar. Esnaf işini büyüttüğünü, sanayici ithalatın kolaylaştığını görür, seçimi kaybeden aday üzüntüsünden ölür!

Ne yapalım! Böyledir işte dünya: Adamına göre rüya!

Bir turistin anıları:
"Geldik, gördük, gezdik,
bir haftada canımızdan bezdik"

Türkiye'ye hoşgeldiniz!

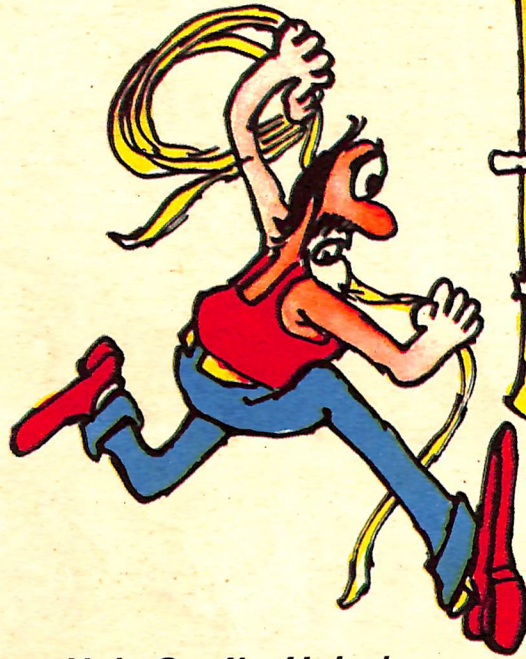
Yazan: Hikmet FERİDUN ES
Çizen: Nihar TÜBLEK

Istanbul'un ne güzel trolleybüsleri
otobüsleri var... Hepsi de tıklım
tıklım... Sultanahmet'te
bunlardan birine bindik...
Piyer ile beraber... Bir de
Karaköy'de indik ki... Piyer'in
üstünde ceketi duruyor,
düğmeleri de sıkı sıkı ilikli...
Ama içindeki yelek gitmiş...
Cebindeki antika saatle birlikte...
Düğmeleri ilikli ceketin altından
yeleği çıkarmak!.. Ne büyük
yankesici...
Türkiye'ye hoş geldiniz...

"Sevgilim, ağır sıklet boksör
Piyer ile köy yolunda ilerlerken
karşıma ufacak tefecik,
çelimsiz bir adam çıktı. Kaplan
gibi Piyer'in üstüne atıldı. O,
kabadayılıkta mangalda kül
bırakmayan benim boksör
sevgilimi, eşek sudan avdet
edinceye kadar dövdü!...
Sonra sıra bana geldi. Pestilimi
çıkardı. Hayatımda böyle dayak
yediğimi ve miniciklandığımı
hatırlamıyorum. Kendimize
geldiğimiz zaman paralarımız da
uçmuştu... Biraz ilerimizde 7
dilden bir levha: Türkiye'ye hoş
geldiniz!..."

"5000 frank verip bir süet aldım...
Sirkeci'den... Çok mutluyum...
Artık benim de meşhur Türk
süetinden bir ceketim var...
Ama ertesi günü ne göreyim?...
Aynı ceket Sultanahmet'te,
sadece 15 frank değil mi?...
Üstelik de benimkisi sun'i imiş...
Önünde bağırıp çağırdığım
sokak tabelasında bir
cümle var:
Türkiye'ye hoş geldiniz...

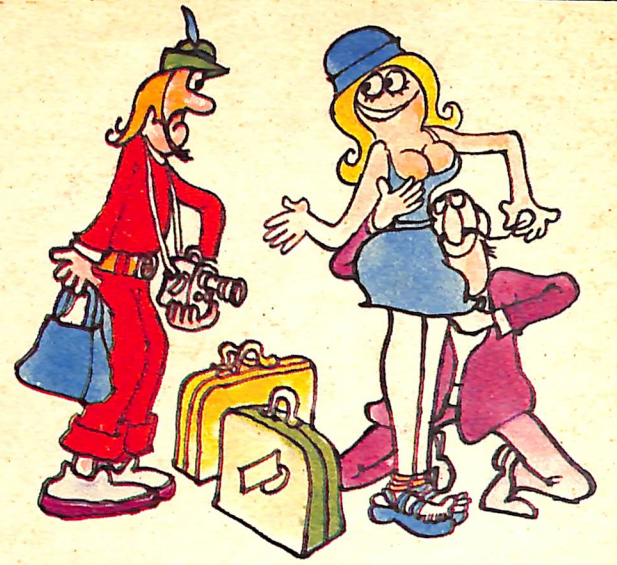
TV'de güzel bir "Turistik program" başladı...
İsmi: Türkiye'ye Hoş Geldiniz...
Bu fiyakalı laf, dağ tepe, bütün Türkiye'nin
her tarafına yazılmış... Hem de Almanca,
Fransızca, İngilizce İtalyanca,
İspanyolca, İsveççe... TV'de dizi devam ederken, elimize bir
turistin tuttuğu "Türkiye Hatıraları" geçti...
Matmazel Alis'in günlüğü... Bir de
isim koymuş yazdıklarına:
Alis Harikalar Diyarında!..

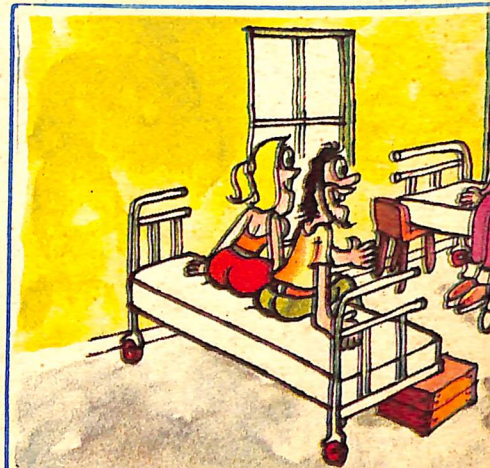
- Help Coni!... Help !

"Kocam, yahut sevgilim su
bulmak için köye inmişti...
Kamp kurduğumuz yerde,
çadırdan başımı çıkardım...
Çalılar arasında 5 mösyö!... Beşi
de kocaman kocaman, kara kara
biyıklarını bükerek bana göz
süzüyorlardı...
Sonrasını hiç bilmiyorum...
Hayatımda böylesine heyecanlı
taarruza uğradığımı
hatırlamıyorum... Hele içlerinde
kara biyıklı, ufak tefek olan
biri vardı ki Diesel motoru gibi
durmak bilmiyordu bu mösyö...
Korku ve tatlı bir yorgunluk içinde
idim. Bir ara araladığım baygın
gözlerimi arkaya kaydardım ki...
Gene bir levha:
Türkiye'ye hoş geldiniz...
Hoş bulduk şekerim!...
Hoş bulduk şeri!..."

Arabamızla giderken, neye
uğradığımızı şaşırdık...
Birdenbire soldan fırlayan ve
hiç bir işaret vermeyen toprak
kamyonu bizi altına almıştı.
Minimini parçalara ayrılan
arabamızın enkazı altından
çıkarken, hiç bir yanımız
tutmuyordu... Piyer'in kafası
patlamıştı. Elbiseler pillim
pillim... Ve karşımda
bir tabelâ: Türkiye'ye hoş
geldiniz...
Hoş bulduk!

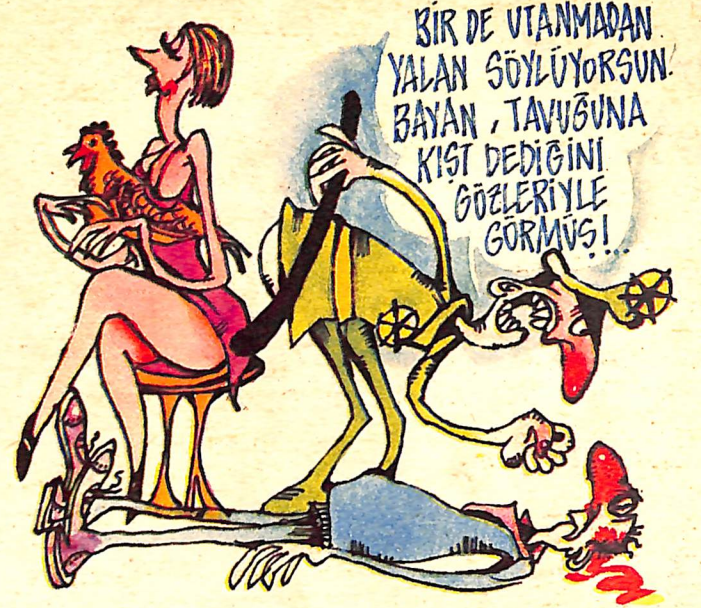
- Zor oluyor ama John, ne yapayım
El işaretleriyle anlaşıyorum!...

- Gördün mü, pazarlık et
nasıl yüzde elli tenzi

Kendisine
tecavüz
eden
erkeği
öldüren
kadın,
9 yıla
mahkum
oldu

Suç ve ceza

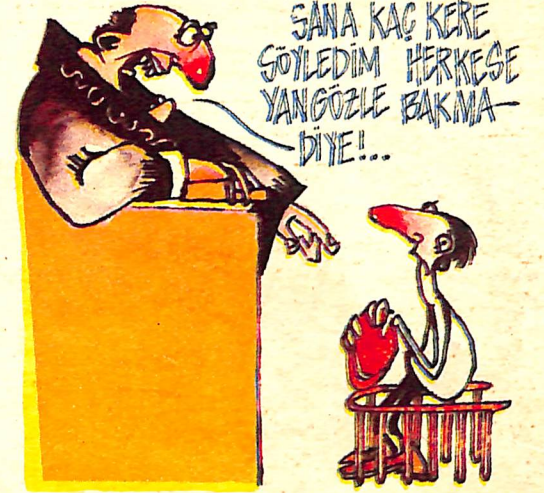
Suç cezanın , ceza suçun , her ikisi de hem suç
ve hem cezanın ayrılmaz birer parçası mıdır ?

Yazan: Süavi SÜALP

Yok yok Dostoyevski değil,
AĞIR CEZA REİSİ
MUHTEREM KARAR

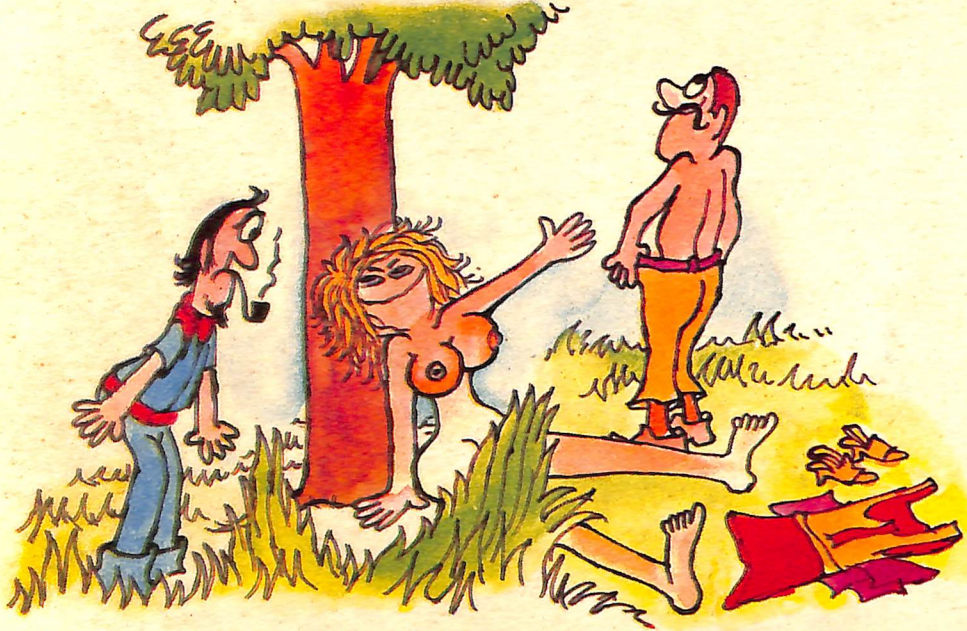
BU İKİ sözcüğü birbi-
rinden ayırmak,
hem suçluyu, hem de
cezalıyı kayırmak bize
düşmez. Kendini ziyan
eden adamı, bakkaldan
aldığı tabanca ve iki şar-
jör kurşunla kalbura çe-
viren Ayşe Vurdu'nun
duruşması sonunda, Ay-
şe tam 25 yıl yedi. Her
kurşuna bir yıl! Ama yi-
ne susmadı Ayşe ve şun-
ları söyledi:

- Ağzı köpürmüş, üs-
tü başı yağlı, arzudan
kudurmuş ve körpe yer-
lerime gözünü dikmiş o
canavarı ben vurmasay-
dım Fatma, o vurmasay-
dı Zehra vuracaktı. Hâ-
kim bey, hâkim bey! Er-
keğim Almanya'da kat
parası biriktirirken, ben
yalnız bir kadın olarak
elbette arzulanırdım. Os-
man olacak düzü, "Ay-
şe, bak sana hevle getir-
dim!" diyerekten içeriye
dalıp hevle yerine başka
şey çıkartmaya kalkınca,
şalvarımdaki silâhi bo-
şalttım. Tam 25 el attım.
Suçum neyse, cezam da
odur. Ben elli yedi ya-
şında mahbustan çıkar
da, erkeğimi başka bir
kadına kat almış görür-
sem, onu da vurmam
mı? Suça bizi erkekler
itiyor, Namussuzlar!
Ben yatarım. Elbet de çı-
karım. O zaman Osman'-
ın da , Nafiye'nin de ca-
nına okurum. Suç ve ce-
za bu mu? Yoksa, şu
mu? Adalet istiyorum!"

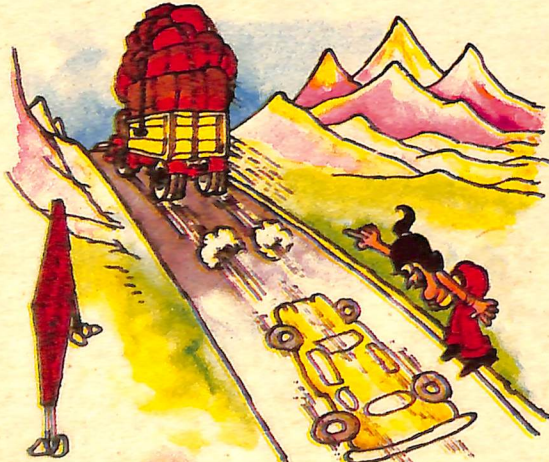

SUÇ CEZASIZ KALMAZ,
CEZA EVLERİ BU KA-
DAR ADAMI ALMAZ...

Çizen: Mahmut KARATOPRAK

- Bir şeyim yok Hans! Bu genç bana
KILIÇ - KALKAN oyununu öğretti!...

-Çık artık Rafaello, çık!
Bak kamyon geçti!...

İnce yatak ücretinde
at yaptılar !

Sahibi: Osman RENKKÖRLÜĞÜ
Yz. İş. Md.: Hasan EHLİYETSİZ
Bagaj Md.: Kemal KRİKOKOYDUK
Şoförü: Kandemir KONDUK

TRAFİK GAZETESİ

ARAPSAÇI

180'LE GEZERİM, ÇOK KONUŞMA EZERİM

Köprüden uçan otobüsün şoförüne sertifikası verildi

TEST

iyi bir sürücü müsünüz?

- 1 Meyhaneden çıkınca, direksiyona kurulunca, kendinizi F-104'ün pilotu zanneder misiniz?
- 2 Uzun farları yakıp, karşıdan gelenin haline bakıp, hi-hi-hi-hi der misiniz?
- 3 Arasına kaldırımdan da gider misiniz?
- 4 Sizi sollayana içerler, az ötede herifi biçer, Düzce'ye varınca, da ayrılan içer misiniz?
- 5 Karşıdan treni görüp, 70 yolcuyla otobüsü sürüp, sonra da büyük altından gülüp, ağır ağır demiryolundan geçer misiniz?
- 6 140'la giderken, sağa-sola aval-aval bakar misiniz?
- 7 Hiç tanımadığınız kimseyle yarışa kalkar mısınız?
- 8 Her yıl birkaç kişinin başını yakar mısınız?
- 9 Allah'a şükür siz man-yak mısınız?

Yukarıki soruların hepsine EVET cevabını verenler, gerçekten iyi bir sürücüdürler... Yakında çok iyi bir şey görürler..)

TOPKAPI otogarından aldığı 42 yolcusuyla yola çıkan, yirmi yıllık şoför Abdullah Alabora yönetimindeki otobüs, 12. kilometrede yönünü şaşırarak rotasından çıkmış, Küçükçekmece Köprüsü'nün parmaklıklarını aşarak boşluğa uçmuştur. Sürücüsünün engin tecrübe ve mahareti sayesinde tren yoluna başarılı bir iniş yapan otobüs, dört takla attıktan sonra durmuş, yolcular, o sırada geçmekte bulunan Edirne mo-

totrenine kendiliğinden aktarma olmuştur.

Hemen olay yerine gelen Türk Hava Yolları yetkilileri, otobüs sürücüsünü başarısından ötürü kutlayarak törenle uçuş sertifikasını vermişler, ayrıca onuruna bir de gece düzenlemişlerdir.

Hastanede kendisiyle konuştuğumuz şoför, "Şimdi hedefim, aynı uçuşu bir TIR kamyonuyla denemektir" demiştir.

Gözü dönen kamyon şoförü, ikiye biçti traktörü

Tabakhane kok yetiştirmek üzere ilçemiz linyit-kok madeninden yola çıkan Şuayip Şehla yönetimindeki bir kamyon, çarşıdan gelmekte olan ve muhtarın oğlunun kullandığı traktöre Dörtöl mevkiinde hızla bindirmiş ve traktörün römorkündeki 67 yolcuyla hiç de nazik olmayan bir şekilde yere indirmiştir.

Pazardan dönen köylülerden Ahmet Tarla, Mehmet Tarla, Ümmü Tarla, Üzeyir Tarla, Hüseyin Çiçek, Ayşe Çiçek, Osman Çiçek, Döndü Çiçek ve Satılmış Çiçek'in hayatlarını kaybettiği kazada traktör sürücüsü Hamza Çiçek'in ehliyetsiz olduğu, kamyon sürücüsünün ise gözünün döndüğü saptanmıştır.

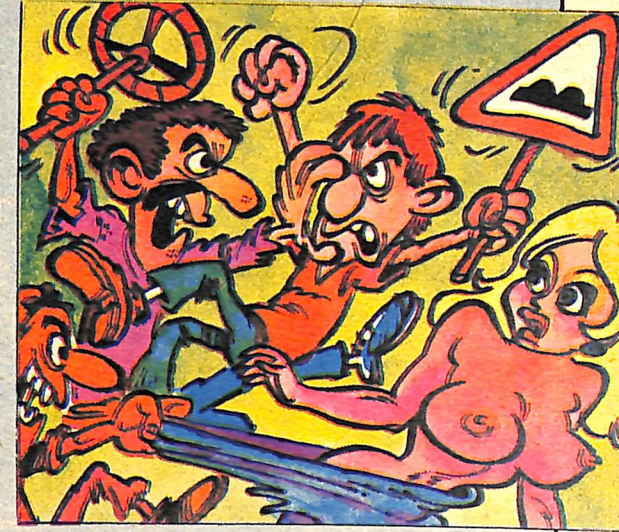
Kamyon şoförü Şuayip Şehla, takma

olan sol gözünün ikide bir geriye döndüğünü, sağ gözünün ise denizi dere gibi gördüğünü açıklamış; fakat, nasıl ağır vasıta ehliyeti aldığını açıklamamıştır.

**Şoför dikkat !
Bugün için kapalı yollar şunlardır**

- 1 - Silifke - Anamur, beni bırak - ona vur ve Antalya yolu; yol yapım çalışmaları nedeniyle...
- 2 - Malkara - Keşan, hoppala paşam, Babaeski - Çorlu ve Keçiözü yolu, heyelan nedeniyle...
- 3 - D.G.M. yolu da, Sülman nedeniyle, bugün için kapalı bulunmaktadır. Yarın ne olacağı belli olmaz...

Gazetemiz açık oturum tertipledi

"TRAFİK KAZALARI NASIL ÖNLENİR?"

Bu kadar yazılıyor, çiziliyor, yine de 30 kişi bir günde eziliyor... Arabalar devriliyor, hayatlar sönüyor, trafik yasası olduğu yerde dönüyor...

Bakalım, "Trafik kazaları nasıl önlenir?" deyince oturumumuza katılanlar neler söylüyor:

ATIF YAYA: "Yüklenişler cezaya. Yoksa sağ çıkmıycaz önümüzdeki aya... Bence, hızlı giden arkadan itene, yandan girene, sesli frene, hattâ hem arabalara, hem de trene, kısacası her araç sürene bol bol ceza vermeli, kazalar böyle önlenmeli..."

RASİM DİREKSİYON: "Cart... Lafınıza conta koyduğum için özür dilerim... Hep sürücülere kızıyoruz. Oysa siz yavaşlar da bazan yol ortasında uyuyup sızıyorsunuz... Teabimda..."

BAŞKAN: "Bir dakika... Lütfen konuyu saptırmayalım. Alınlar olabilir. Bu memlekette kimlerin uyukladığı zaten bellidir. Rica ederim!"

LEYLA KALDIRIM: "Uyku dediniz de aklıma geldi. Şoförlerimizin çoğu maalesef uykusuz şey ediyorlar. Bence kazaları önlemek istiyorsak, önce şoförleri uyutalım. Ben şahsen her gece 10 sürücüyü uyuturum. Adam başı 150 lira isterim. Konyak - plak benden... Basırsak, yengeli!"

HÜSNIYE SİYATIK: "Tuuh!... Boyu Bosu devrilesi karı... Zaten kazalar hep sizin yüzünüzden oluyor... Şu oturuşa bak!"

BAŞKAN: "Hanımlar, hanımlar... Aramızda hanım var..."

RASİM DİREKSİYON: "Sayın başkan, yol istiyorum. Şey... Söz istiyorum..."

ATIF YAYA: "Asıl ben söz istiyorum!"

BAŞKAN: "Ben kimse söz veremem, işim var."

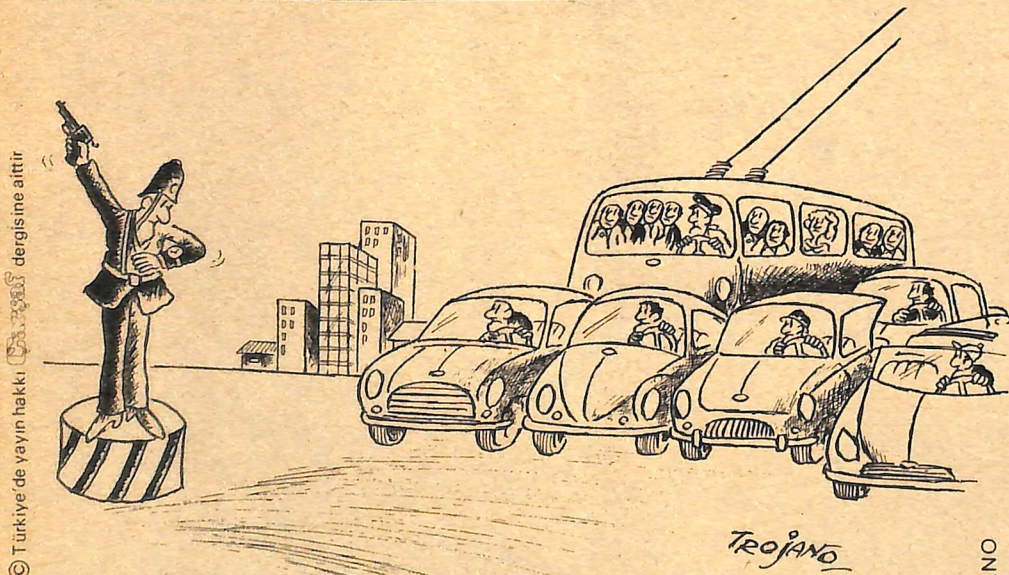
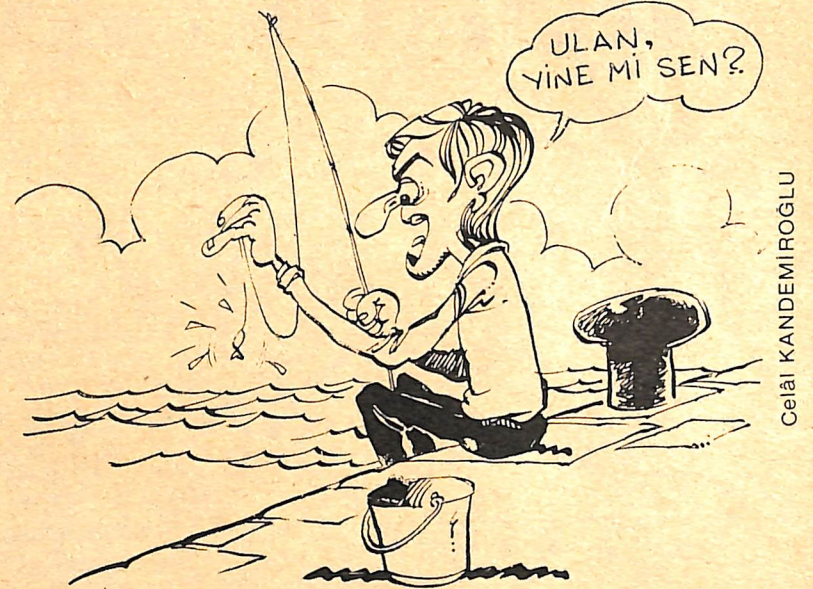
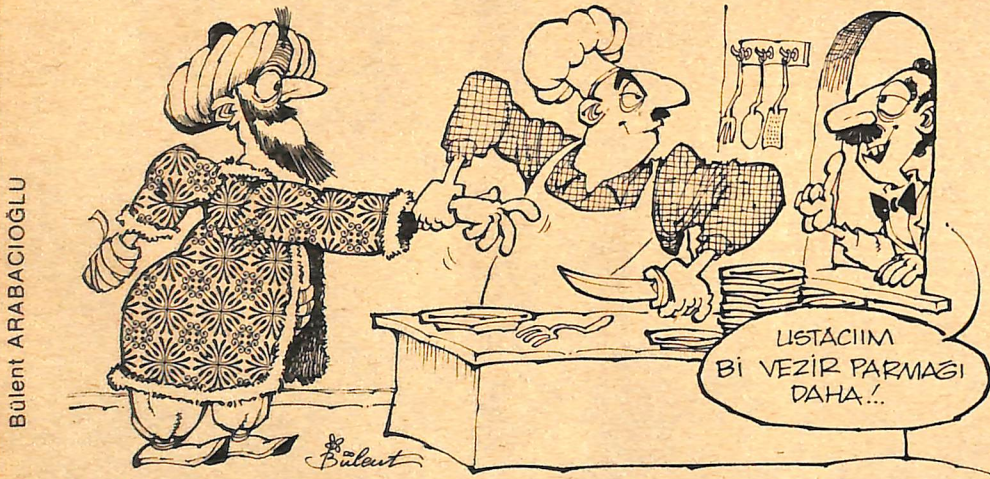
RASİM DİREKSİYON: "Bizimki iş değil mi? Daha 250 kilometre yolumuz var... Beni dinleyn."

HÜSNIYE SİYATIK: "Ayol, sırada ben varım. Başkan bey dinlesene, nereye bakıyorsunuz?"

BAŞKAN: "Görmüyor musunuz?!!!"

EFEKT: "Hacırk... Macırk... Çat!... Güüm ve plot!"

ÖZÜR: "Bu önemli açık oturumumuz, toplantı salonumuza duvardan giren TIR kamyonu yüzünden maalesef yarıda kalmış ve konuklarımız İlk Yardım'da yerlerini almışlardır. Özür dileriz..."

Çarşamba Pazarı

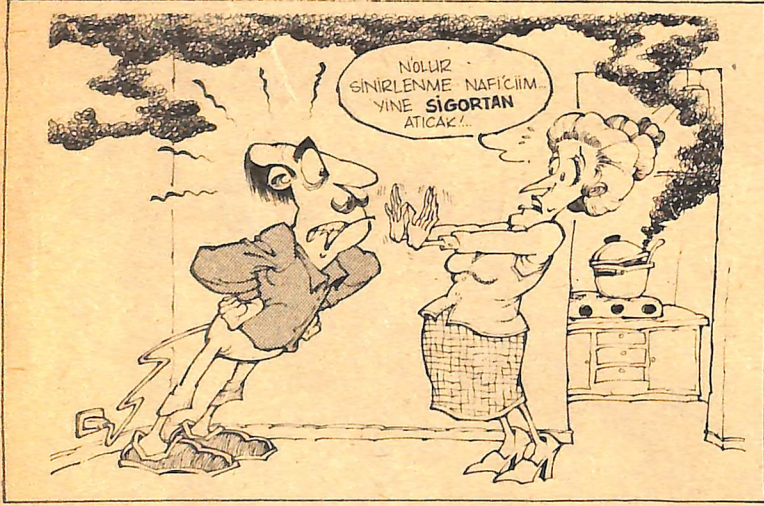
Yazan: Hikmet FERİDUN ES

Reçel rüşveti...

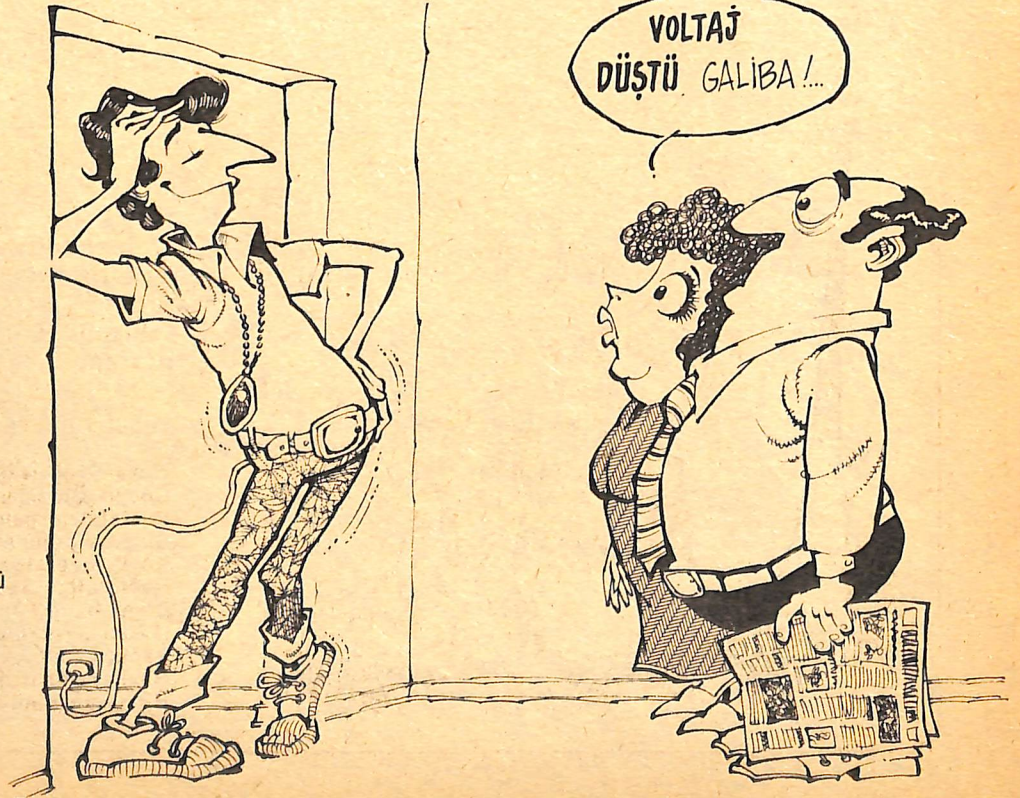
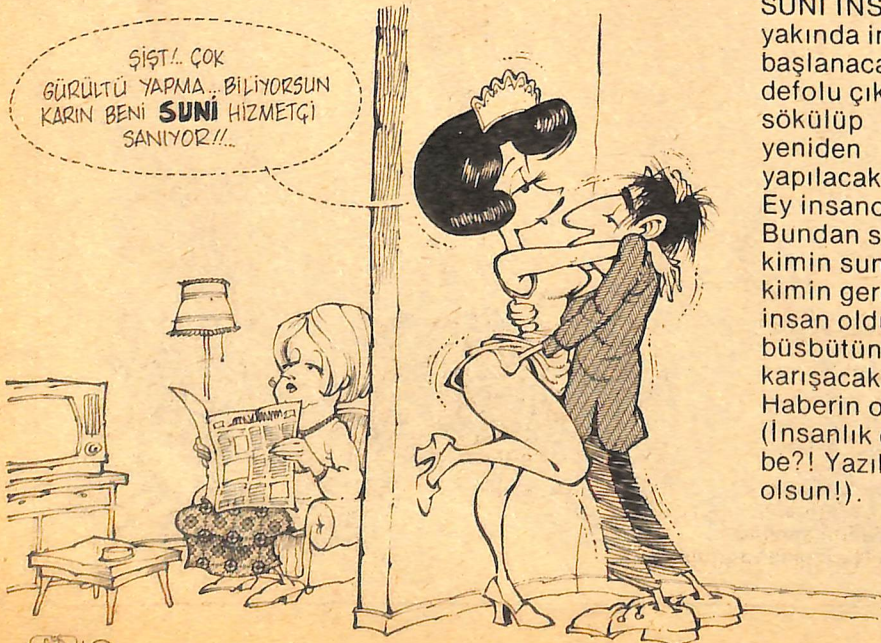
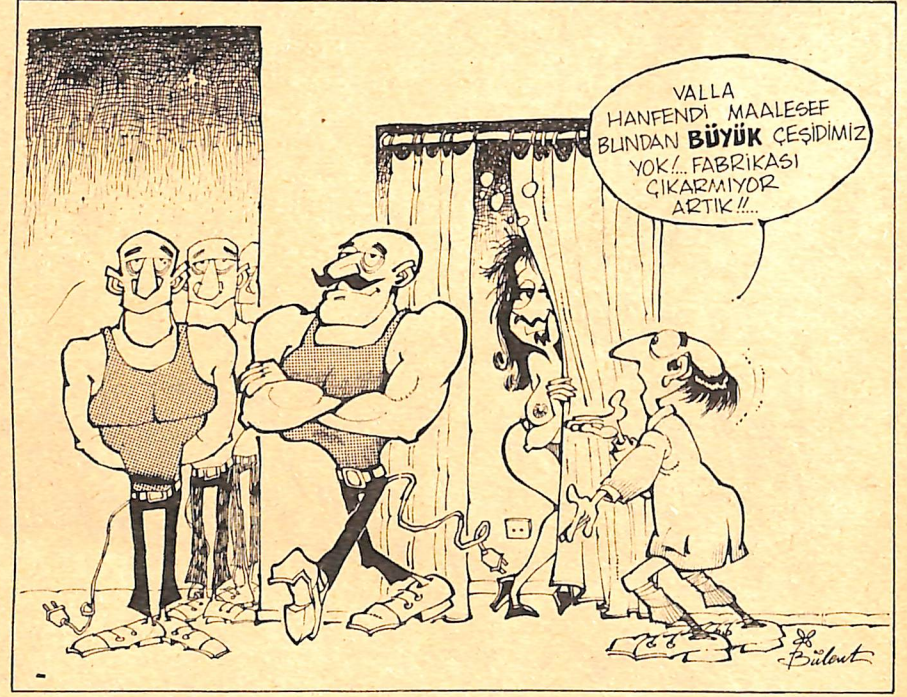
TÜRKİYE'de yeni bir pehlivan tefrikası başladı:
— Uçak rüşveti...
Hemen arkasından:
— Tıraş bıçağı rüşveti...
Derken bu haftanın rüşveti:
— Reçel rüşveti... THY'na satın alınan milyonlarca paket reçelin me-raklı hikâyesi...
Bizim bildiğimiz "Bal tutan par-mağını yalar" derlerdi. Şimdi reçel tutanlar da parmaklarını yalıyorlar.
Köprübaşı'nda yakalanan zengin

Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

Sunî insan yapıldı (Tövbe tövbe!)

Ey insanoğlu!.. (Haydi, Ankara-Bolu!)
Şu anda yarım kilo aldığımız habere göre Amerikalı bir profesör tarafından SUNİ İNSAN yapılmıştır (Ölümü gör, yalansa...). Ölümsüz bir yaşantısı olacak ve ortalıkta adammış gibi dolaşacak bu SUNİ İNSAN'ın yakında imaline başlanacak, defolu çıkanlar, sökülüp yeniden yapılacaktır... Ey insanoğlu! Bundan sonra kimin sunî, kimin gerçek insan olduğu büsbütün karışacaktır... Haberin olsun! (İnsanlık öldü mü be?! Yazıklar olsun!).

bir dilenci de gazetecilere şöyle diyor:
— Ben bu verimli köşeyi ele geçinceye kadar ne para yedirdim!..
Devlete uçak satmaktan tutunuz, dilencilik etmek için bile rüşvet... Memleketin haline bakınız siz. Ve onun için de. Uçak rüşveti. Jilet rüşveti. Reçel rüşveti. Yağ rüşveti. Belki de rüşvet rüşveti...

Simit raporu...

İLKOKULLARI denetleyen müfettişlerin raporlarını gördünüz mü?...
Simit raporu! Korkunç. İnandırır şey değil...

Bazı okullarda yöneticiler ve öğretmenler çocuklara öğle tatillerinde susamlı simit satıyorlarmış...

Simit ticareti ile ancak geçimlerini ayarlayabiliyorlarmış. Yani sattıkları nesne, alelade susamlı simit değil de, CANKURTARAN simidi... Onlar ve çocukları için...

Müfettiş raporlarına göre bu öğretmenlerin "Simit satmak sureti ile, para kazanmak yoluna saptıkları, mesleklerinin üstünlüklerini yitirdikleri ve öğretmenlikle bağdaşmayan ticarî girişimlerde bulundukları, bakanlıkça tespit olunmuş. "Haklarında buna göre işlem yapılacaktır..."

İlköğretmen bordroları ve ilköğretmenin maaşı bu halde kaldıkça Bakanlık yeni yeni raporlar beklemelidir: Aşure Raporu... Cızbız köfte Raporu... Lahmacun Raporu... Kabakçekirdeği Raporu gibi...

İlköğretmenin maaşı ve hayat pahalılığı böylece sürüp giderken yalnız simit ile geçinmenin imkânı yoktur...

Bayramda hapisaneler kapalı...

BAYRAMIN son günü Mecidiyeköy'nde, bekçilere tabanca çeken bir adam yakalanmış. İsmi Salih Kayhan. Arife gecesi Sağmalcılar Cezaevinden kaçmış. Güle güle Salih. Bayramın ikinci günü, Levent'teki polisler bakmışlar İstanbul'un en

meşhur sabıkahısı, katil Yılmaz Karaosman. Piyasa ediyor Levent meydanında...

Gene de doğru sözlü ve samimî bir katılmış Osman:

— Arife günü kodesten tüydüm ağabeyler! demiş...

Bu "Arife günü tüyenler" hikâyesi bir zincir halinde sürüp gidiyor. Arife günü kaçan bir katil de Kasımpaşa'ya dehşet salıyormuş...

Allahaşkına bu çocuklara bayram tatili mi veriyoruz?...

Daha pratik bir yola gitsek de bayram günleri hapishaneleri tamamen kapasak, tatil etsek, olmaz mı?..

Nasılsa millet dışarıda ağabeyler...

Babîli binası

HAFTANIN binası: Babîli binası...

Duvarları arasından koskoca Osmanlı İmparatorluğunun idare edildiği ihtiyar yapı iyice restore ediliyor, gençleştiriliyor. Milyonlar sarfi ile...

Gençleşen Babîli! Hayırlısı...

Bir vakitler, bu gösterişsiz bina, Türkiye'nin değil, Dünya'nın politika merkezi halinde idi. Elbette tamir edilmeli...

Ama ya kafalarımızın içindeki Babîli? Başımızdaki Babîli zihniyeti? O ne olacak?.. Onu nasıl tamir edeceğiz?...

Söylers misiniz bana?...

EDEBİYAT KÖŞESİ

Yazan:
Süavi SÜALP

Çizen:
Mahmut KARATOPRAK

Yine geldi hazan mevsimi!..

YAPRAKLAR sarardı, ceketler daraldı, kuşlar bir garip ötüyor, sobalar daha şimdiden tütüyor, nezle grip, öksürük tıksırık dolu günler geldi çatlı. İçimizde bir hazan, yanımda Nazan, arasıra ve bazan kurumuş yapraklar üstünde dolaşırken soğuk parmaklarını ellerimde ısıtmaya çalışırken,

"Ah Nazan, bu hazan şöyle bir kazan aşure olsa da yesek!" dedim.

Nazan gözlerime düşen sonbahar yapraklarının arasından baktı da,

KENDİNİ YAPRAK SANIYOR.
SONBAHARDA ATLAYACAKMIŞI!

"Ah, Saffet!" dedi.
"Saffet, Saffet! Beni affet!"

Gözyaşlarımız, saçlarımız ve başlarımız sonbahar rüzgârlarının arasında savrulurken, kestaneler kavrulurken, acaba sonbahar geldi mi?..

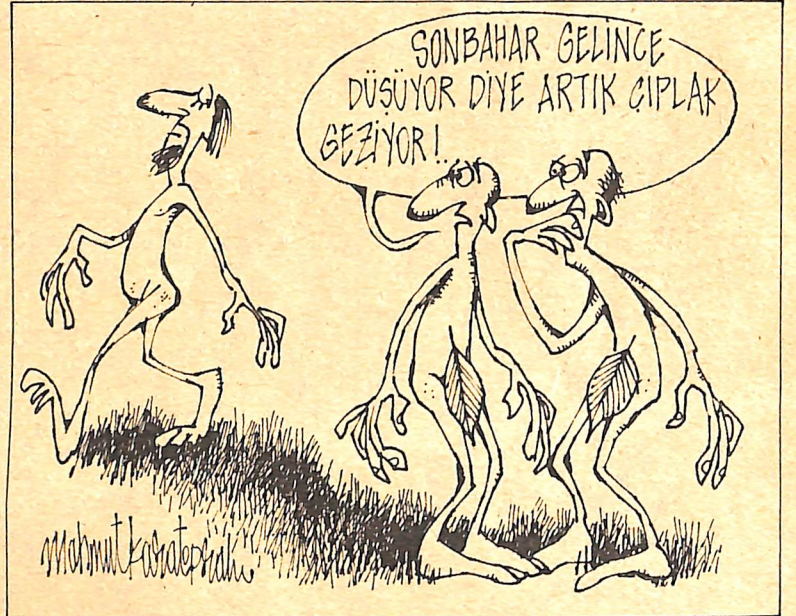
Yanımdan geçen yaşlı karı-koca mırıldandılar:
"Sonbahar geldi..Hazan mevsiminin melali içimizde kanıyor. Kaçın, yanınızdaki kızın ağbisi seni vurmak için arıyor!"

İşte büyük bir edebiyat kudretiyle dile getirdiğim sonbahar tablosu! Ne kadar romantik ve antiseptik, değil mi?

Meşhur şairlerden Nefiye'nin Şarkışla bakın tarihlerle geçecek meşhur, "Hazan" şiirini nasıl dökürmüş:

HAZAN (Biricik ve sadık köpeğim Çomar'a ithaf edilmiştir)

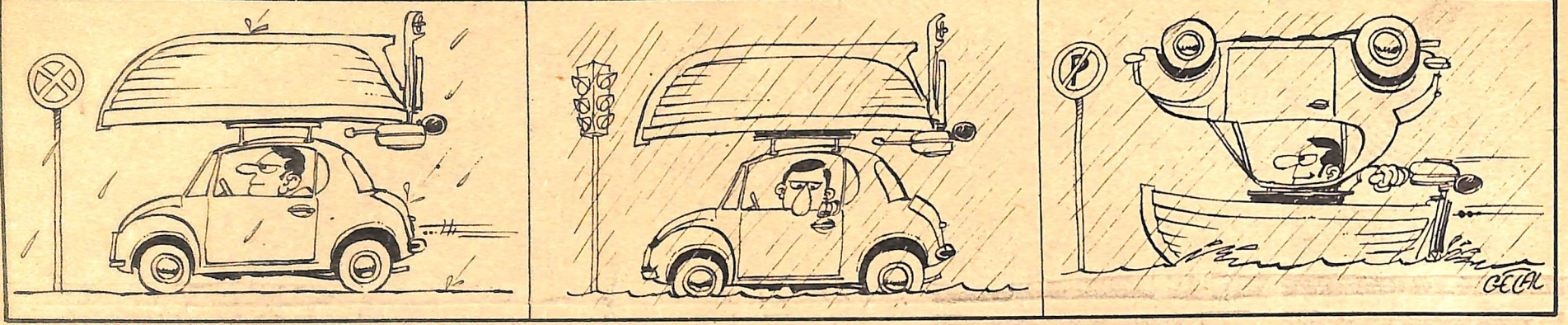
Hazan, sen neden küskünsün acaba?
Düşen yapraklar ve topraklar...
Vuslat demi gelmez ki elbette,
Şu evde yahut şu şerbette
Kaydı mı eski yazın baharı,
Hayır tutma, kesme, vurma o sabahı!
Demli bir çay gibi tutsun, bırak...
Hazan mevsiminde artık her şey irak.
Yalnız nemli ve ıslak kaldık mazide.
Heyhat yine uyduramadık şiirin sonunu.
Bir hazan günü kaybettim Neriman'ın donunu...

SONBAHAR GELİNCE
DÜŞÜYÖR DİYE ARTIK ÇIPLAK
GEZİYÖR!

TAMAM DA BU
AĞACIN YAPRAKLARI
NASIL DÖKÜLECEK.

tipler

CETİN ALTAN

Fötr şapkalı şişman

YILLARCA önce, sıcak bir yaz günü. Kadıköy'den dolmuş motoruyla karşıya geçiyordum. Cebimde elli kuruş var. Bütün umudum gazeteden alacağım yüz liralık avansla.

Alabilir miyim, alamaz mıyım, orası da pek belli değil.

Hava da güzel mi güzel. Deniz kırsıksız. Vapur yirmi dakika sonra kalkacak. Ben ise bir an önce geçmek istiyordum karşıya. Yarısı içilmiş Bafra paketinden bir sigara yaktım.

Motor, vapurdan daha önce kalkacağına müşterileri inandırmak ister gibi, olduğu yerde çalışıyor. Çıplak bacaklı, çıplak kollu, dik göğüslü Kadıköy kızlarıyla, iyi giyimli genç Kadıköy kadınları, motorungüvertesine oturup, uçmasını diye eteklerini baldırlarının altına sıkıştırarak, ayak ayak üstüne atmışlar. Yakası açık, tiril tiril pantolonlu birkaç delikanlı.

Fötr şapkalı, ceketinin iki yana sarkmış kanatları ortasından iri göbeği aşağı doğru sallanan bir adam, soluk soluğa, kan-ter içinde motora doğru geliyor. Beni görünce, şöyle bir durakladı:

-Ooo maşallah! Nasılsın?

Birden anımsıyamadığım kişilerin sıcak selâmlarına, aynı sıcaklıkla cevap vermeye alışığım:

-Merhaba yahu, iyiyim! Sen nasılsın? dedim.

-Yürü haydi binelim, kalkacak şimdi.

-Daha kalkmaz, müşteri ayartmak için çalıştırıyorlar motora.

Motor sanki artık hemen gidiyormuş gibi burnunu rıhtımdan açıyor. Oysa vapurun kalkmasına beş dakika kalıncaya kadar devam edecek müşteri almaya.

Üç-dört kişi daha atladı motora.

-Binelim binelim; nasıl olsa vapurdan önce gider.

-Sanmam ya, binelim.

Güzel havada motorun da keyfi ayrı oluyor.

Fötr şapkalı şişman adamla bindik motora.

Sayet adamın da biletini ben alırsam, Köprü'den Çağaloğlu'na kadar yaya yürüyeceğim. Böyle sıkışık anlarda ağırdan alamam. Zil olduğunun ortaya çıkacağından mı utanırım, nedir. İkramlarım bollaşır, ısrarım da koyulaşır. Sağ elimi pantolon cebine soktum. İki yirmi beşlik yanyana duruyor. Devam ediyordum sigara içmeye...

ADAM soruyor:
-Ee ne var, ne yok bakalım?

-İyilik-sağlık vallahi...

Evet. İyilik sağlık. Yüz papal avansı alamazsak, geri dönecek para da yok. Beş liralık bir arkadaş borcuna sığınacağız.

Adamı tanımadığım çakılmasın diye, aynı içtenlikle ben de soruyordum:

-Sende ne var, ne yok?..

-Sorma be kardeşim, yandım ben, yandım.

-Ne oldu?

-Perişanım, perişan! Öyle imreniyordum ki sana, şu insanlara... Tanrı kimseyi benim durumuma düşürmesin...

-Bir hastalık falan mı?

-Yooo...Şükür hastalık, mastalık yok...

-Hastalık olmasın da, gerisi nasıl olsa düzeldi.

-Bittim, mahvoldum...Biliyorsun, Mercan'ın üstünde bir han inşaatına giriştik.

-Eveet!

-Orada yanyana beş dükkân vardı. Yıktım hepsini, yerine büyük bir han yapıya kalktım. Kalkmaz olsaydım.

-Ne var bunda üzülecek. Pekâla işte...

-Aşağı yukarı otuz-otuz iki oda olacak.

-Oh, oh, fevkalâde!

-Vallahi, sizler mutlu insanlarsınız. Başıma gelmedik kalmadı. Tam temeli çıktık. Belediye ruhsat vermem diye tutturdu.

-Verir canım, biraz uğraşmak gerek.

-Uğraştık. Sonunda aldık ruhsatı. Daha önceden beş-altı yüz bin liralık demir kapatacak tım. O sırada demirci öldü.

-Başkasından alırsın.

-Demir karaborsada. Bütün stoklar tutulmuş. Altı yüz bin liralık demiri, sekizyüz bin liradan almak zorunda kaldık.

-Neyse, ne yapacaksın?

-Girdi mi bana oradan iki yüz bin?..Etimiz ne, budumuz ne kardeşim? Sineye çektik...

-Artık o kadarına aldırma-

yacaksın.

-O kadar olsa iyi. Çimento ların üç kamyonu kesik çıktı.

-Yapma!

-Vallahi bozuk çıktı. Haydi, çimentolar geriye. Satıcı geri almam diyor. Tahlil rapor, bilirkişi ekspertizi...Kamyon masrafı bana ait olmak üzere, geri verdik çimentoları...Oradan da girdi mi bin kâğıt?

-Zor gerçekten...

-Ne zoru, birader. Sizler böyle püfür-püfür yaşıyorsunuz. Farkında değilsiniz insanlar neler çekiyor...Biliyorsun, çimento da yok piyasada. Haydi, tutuk Ankara'ya gittik. On beş günde zor belâ çıkardım gerekli tahsis...

-Atlatmışım be kardeşim! Bu kez de müteahhit, işçilerin parasını ödemedi kaçtı. Haydi bakalım, inşaat yarım kaldı.

-Yarım mı kaldı?

-Tabii başkasını bulduk...Yevmiyeleri de cepten ödedik. Oradan da girdi mi bana on iki bin kâğıt?

-Kolay değil, koca han bu.

-Tam dördüncü katı çıktık. En aşağı yarım milyonluk doğrama işi var.

-Anlıyorum.

-Kereste fiyatları yüzde otuz artırdı.

-Şanssızlık işte..

-Bir seksen bin de oradan kazıklandı.

-Tümü kaçta çıkıyor?

-Üç milyonu bulacak bu gidişle. Yani kalpten de öleceğim

-Karşılığı var ama, değil mi?

-Eh...Bir milyona yakın kredi bulmam gerekti.

-Bulmuşundur.

-Yüzde on yedi faizle...

-Yüksek biraz.

-Yüksek-müksek...Asıl belâ sonradan çıktı. Helâ borularının delikleri açılmamış.

Başladık betonları kırmaya.

-Bıkar insan doğrusu.

-Sen olsan çoktan vazgeçerdin...Onu hallettik. Bu kez de tesisatçılar kaçtı.

-Tuh yahu..Belâya bak. Yüz elli bin liralık mukavelem var. Verdim herifleri mahkemeye...Bu sefer de tuğlalar gelmedi zamanında...

-Çatıya daha çok var mı?

-Bu ayın sonunda çıkacağız, ama kiremit bulamıyorum şimdi de...

-Artık oraya kadar gelmişsin, nasıl olsa biter...

-Yok be biteceği, canımın içi! Kalerifer için kazan getirmek gerekiyor. Radyatörler de eksik geldi...Hani, nerdeyse oturup ağlayacağım...

-Üzme kendini...Hepsi geçer bunların.

-Daha merdiven trabzanları eksik.

-Tamamlanır.

-Asansör için sipariş verdik. Akreditif açmadılar.

-Vah, vah! Açarlar ama...

-Bizim sipariş verdiğimiz asansörle, asansör boşluğu denk gelmedi...

-Allah, Allah...

-Şimdi firmaya yeniden ebat bildireceğiz.

-Bildirirsin.

-Bildirirsin, ama onlar eski ölçülere göre özel yapıma başladık diyorlar...

-Onu başkasına satarlar, yenisini yaparlar.

-Aradaki fark yetmiş bin lira. Girdi mi bana yetmiş bin lira? Yani şu hayatının keyfini bil...Düşmanımın bile istemem yerimde olmasını.

-Haklısın, ama yorma kendini...

-Senin tuzun kuru, oh böyle motorlarda, eğlenmeye gidiyorsun muhakkak...Şimdi de gidip camcıyla konuşacağız.

-Takiyorlar mı camları?

-Takacaklar sözde...Yirmi iki tane buzlu camdan kapı var. Buzlu camların yarısı kırık çıktı. Herifler kabul etmiyor ziyarı...

-İsrar et, diren...

-İnşaat gecikiyor...Kıradan ziyan edeceğiz...

-Ne kadar kira getirecek?

-Eh işte onbeş-yirmi bin arası...

-İyi para.

-Kardeşim üç milvonu bağladıktan sonra...Çekilir belâ değil. Ah, keşke senin yerinde olsaydım. Ne o, gazeteye mi gidiyorsun?

-Gazeteye.

-Yaz bu çektiklerimizi, yaz. Bilmiyenler de anlasın hayatın zorluğunu. Kimse farkında değil dünyanın..Hâfâ aptesane kuvetlerini bekliyoruz. Üç ay oldu sipariş edeli...Dedim ya, perişanım diye, perişanım! Burnumdan soluyorum.

-Başa gelen çekilir. Katlanacaksın. Çok üzüldüm.

Osırada motorun bilet kesen adamı geldi. Ben cebimdeki iki yirmi beşliği uzattım.

-İki tane, dedim.

Adam:

-Zahmet etmeseydin yahu dedi. Sonra da, mersi, dedi.

Motor köprüye yanaştı. Fötrlü şişman:

-Yine gidiyoruz cehenne-

me, dedi. Sana da iyi eğlen-

ce. İnşallah elektrik kabloları döşenmiştir. Unutma, yaz bu çektiklerimi, yaz!

Cebimde metelik kalmadığı için başladım yürümeye...Kaf-

famda ateşli bir sorgu kıvranı-

yordu: Yüz lira avansı vercek-

ler miydi acaba?

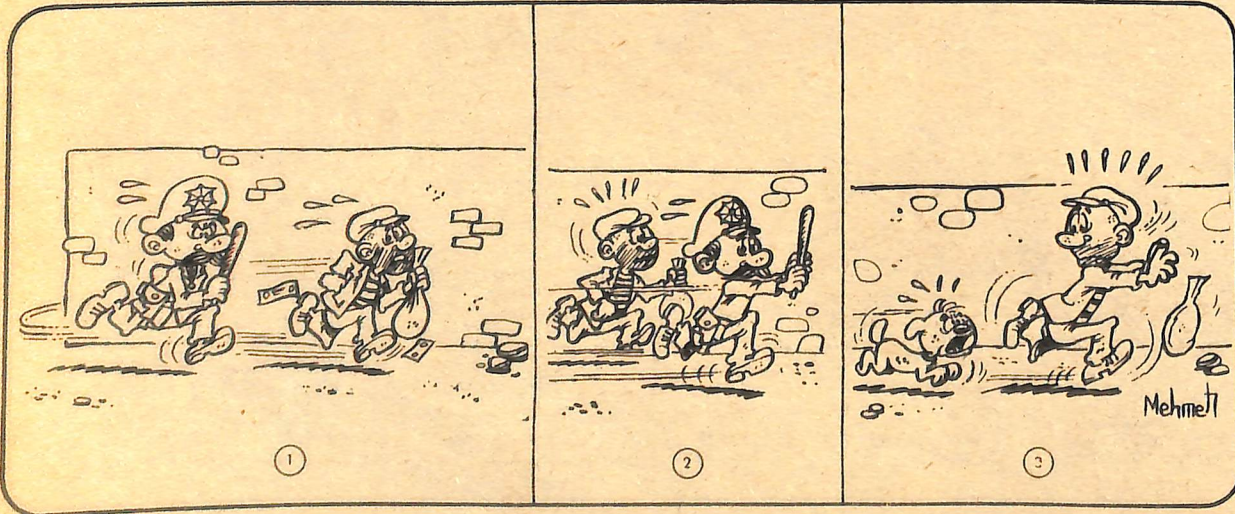
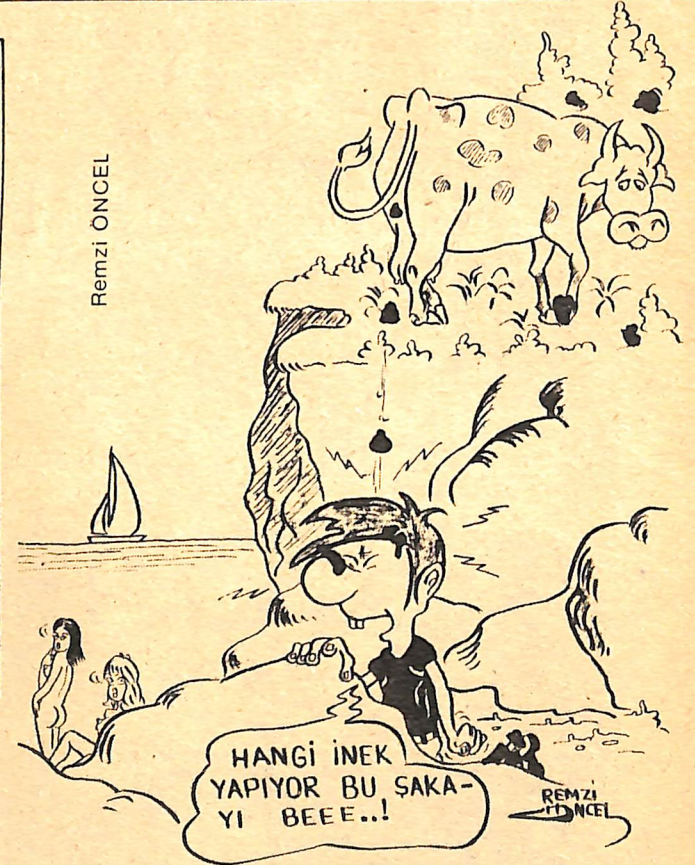
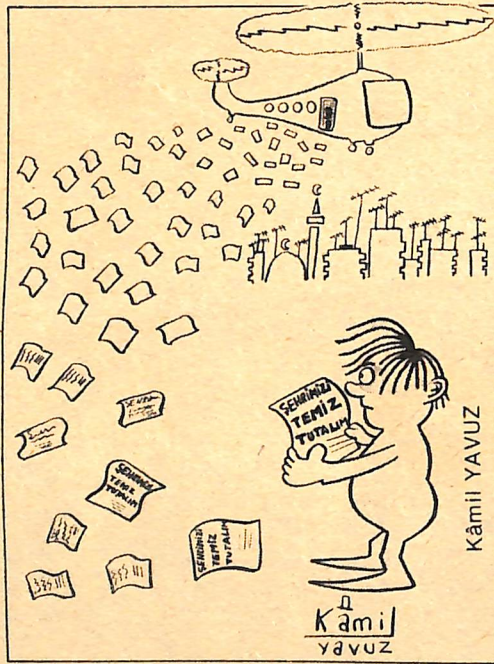
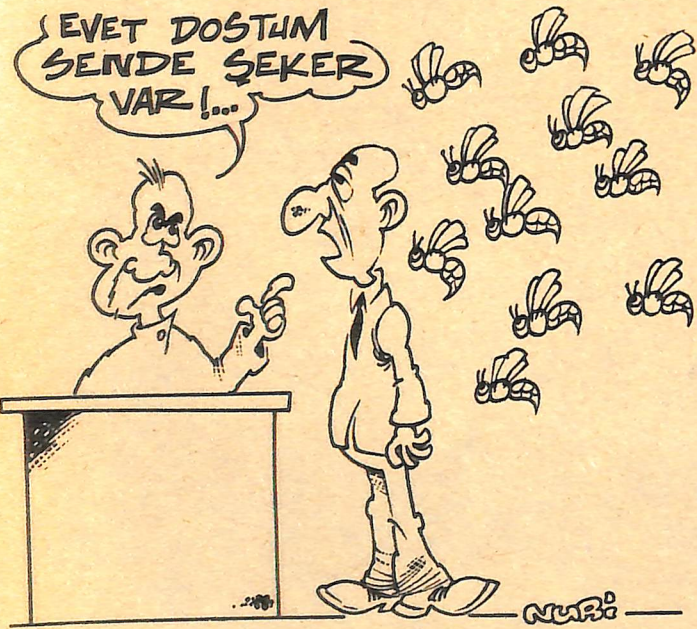
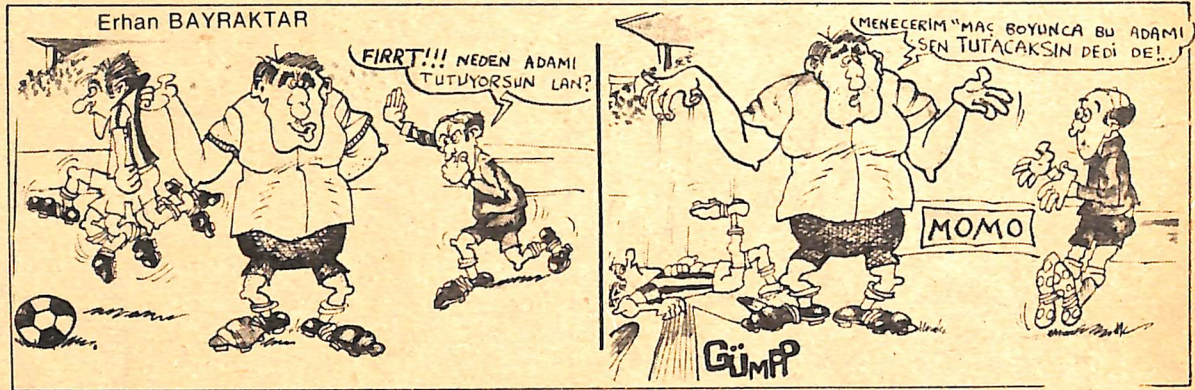
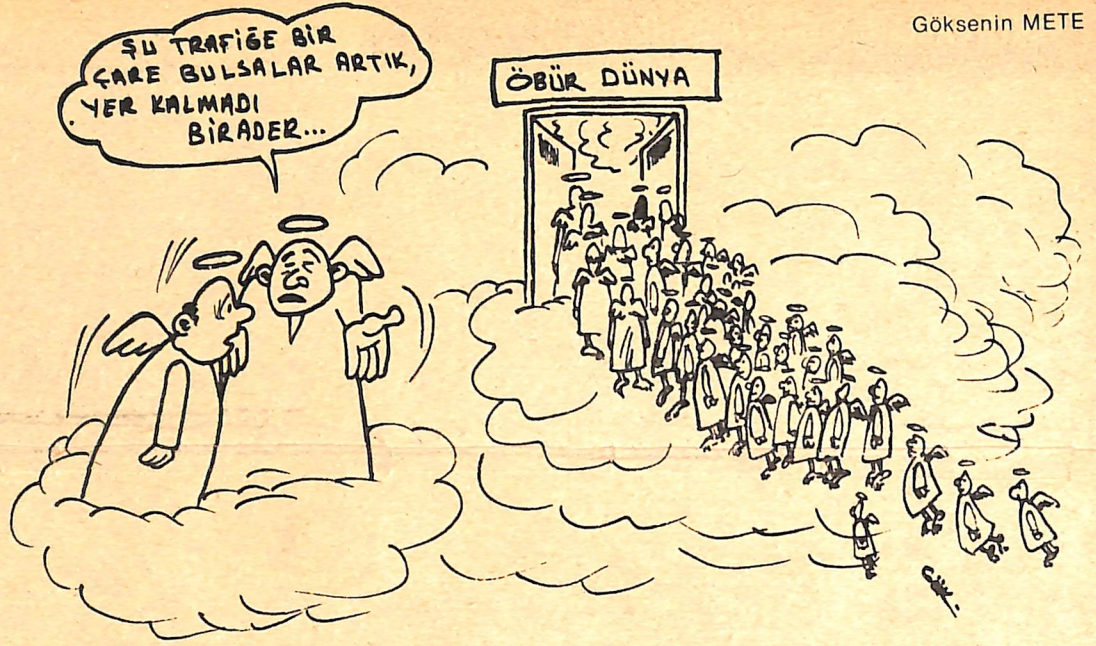

HERKESE BİR HAK SÖZ HAKKI ÇİZGİ HAKKI RESİM HAKKI

Serbest kürsü

Hazırlayan: Bizim Hakkı

Göksenin METE

Paralar, kuruş kuruş suyunu çekiyor!

**Yaşar,
ne yaşar,
ne yaşamaz**
Yazan:
43 AZİZ NESİN

-Buyur.
-Çigara al bana!
-Başıstüne.
Yaşar koşup cigarayı kantinden alıp getiriyordu.

İrkiyim adam, cigara paketini fırlatıp:

-Ulan Yaşar senin adam olacağın yok, sana kaçtır söylüyorum dangalak, ben filtresiz cigara içmem diye...

Yaşar koşup filtrelili cigara alıyordu.

Yaşar, Karakaplı Nizamî beye kul-köle olmuştu. Başından geçenleri anlatması karşılığında, koğuştaki arkadaşlarının aralarında toplayıp verdikleri, Yaşar'ın da kurşun kurşun biriktirdiği paralar suyunu çekmekteydi. Çünkü, durmadan "Çay getir!", "Kahve söyle bana!", "Cigara al!" diye buyuran adam, cebinde

akrep varmış gibi, hiç elini cebine sokmuyor, paraları hep Yaşar Yaşamaz ödüyordu. Yalnız kendisi için ısmarlasa, Yaşar razıydı. Üstelik, yanında oturanlara da çay, kahve, gazoz ısmarlıyor, cigara ikram ediyordu.

-Yaşaaaaa! Neredesin ulan? Yaşar Yaşamaz, iyi bir hizmeteri gibi, karşısında topuklarını vurup esas vaziyete geçtikten sonra:

-Buyur! diyordu.

**Gelecek hafta:
AGZI LAF YAPAN
NİZAMİ BEY...**

YAŞAR Yaşamaz'ın Karakaplı Nizamî bey konusundaki sözleri oradakileri kahkaha tufanına boğmuştu. Neden sonra idareci:

-Ulan Yaşar Yaşamaz, çok saf oğlansın bel dedi.
-Neden ağbi? diye sordu Yaşar.

-Karakaplı Nizamî bey burda da ondan...

-Nasıl burda? Aman... Yoksa sakın... Cezaevinde mi?

-Helbet.

-Nasıl olur ağbi, koskoca bir Karakaplı Nizamî bey, olmazları olur eden Nizamî bey... Nerde öyleyse?

-Bizim koğuşta olacak değil ya hey avanak Yaşar, helbet "Beyler koğuşu"nda...

-İyi ama ağbicim, anlattığıma göre, idamlıkları ipten çekip alan, usta avukatlara derslerin en incisini veren, zamanımızın bir Hızır aleyhisselami olan Sayın Karakaplı Nizamî bey, bunca marifetleri, görülmedik hünerleri varken, nasıl olur da aramıza düşer ve de kendini hapisten kurtaramaz.

İdareci, Yaşar Yaşamaz'a Karakaplı Nizamî beyin yalnız cezaevinde değil, her zaman, her yerde olduğunu anlattıysa da, Yaşar bundan bir anlam çıkaramadı. Üstelik cezaevinin "Beyler koğuşu"ndaki Karakaplı Nizamî beye acımaya bile başladı. Demek bu adamın iyiliği kendinden başkalarına, diye düşündü.

O günden sonra Yaşar, Karakaplı Nizamî beyi tanımak için "Beyler koğuşu"ndaki hükümlülere yakın oldu. "Beyler koğuşu"nda seksenden çok hükümlü zengin vardı. Bunlardan hangisiydi Karakaplı Nizamî bey?

Bigün idarecinin yanına yavaşça sokulmuş, sözlerini başkası duymasın diye yavaşça ona:

-Kurbanın olayım ağbicim, demişti. "Beyler koğuşu"ndakilerden hangisi Karakaplı Nizamî bey? Bana bir uzaktan bir gösteriver...

Hergelenin en domuzu olan idareci:

-Gü "Beyler koğuşu"na, burada Karakaplı Nizamî bey hanginiz, diye sor... dedi.

Yaşar Yaşamaz:

-İyi ama ağbicim, dedi, Heykelci'nin bana dediğine göre, tanımamın diye başka ad kullanır, kendisinin Karakaplı Nizamî bey olduğunu gizli tutar, hiç belli etmemiş.

İdareci, Yaşar Yaşamaz'ın enayiliğiyle daha da alay etmek için:

-Evet öyledir, dedi, artık onu "Beyler koğuşu"nda arayıp bulmak senin sezişine kalmış bir iş...

O günden sonra Yaşar Yaşamaz "Beyler koğuşu"ndakileri yakından izliyor, içlerinden hangisinin Karakaplı Nizamî bey ol-

mak kaldırdım:
"Bisiklet!..."
Öğretmen, kıpkırmızı olmuş... Sınıf, kahkahayı basıp sustu... Öğretmeni çok kızdırmıştım anlaşılan:
"Yok devenin nahi... Yok moto-

siklet, otomobil, traktör, otobüs..." diyerek beni dövüyordu. Durup durup dövüyordu.

Tek edebiyat dersinde "Bıtap" düşene kadar dayak yemiştim.

**ÇELİK ÇELİKTEN
DİŞHEKİMİ-KİRŞEHİR**

Olsun öğretmenim"!..

İLKOKUL 2. sınıfı matematik öğretmeni, bay cüce, sıska bir arkadaşımızı tahtaya kaldırdı:

"Oğlum, sınıfımızda 12 tane sıra var. Bunların sadece 4 tanesi sağlamış. Acaba kaç tane yeni sıra almak lazım?"

Çocuk düşünüyor, düşünüyor, fakat hiç bir cevap veremiyordu...

"Oğlum, kaç sıra alacağız?"

Hiç ses yok...

Bütün sınıf parmak kaldırmış. Bay cüce bağıyor:

"Oğlum düşün! Ne yaparız? Of! Patlayacağım..."

Çok şükür! Sıska çocuğun dili çözüldü:

"Öğretmenim, biz idare eder es-

ki sıralarda otururuz..."
Vildan AKDAĞCIK
No: 838 Kasım Ekenler Ortaokulu
Tarsus- İÇEL

**HALINIZDAN
ÖNCE
KARİNIZI
SEÇİN...**

KUMRU EVLENDİRME BÜROSU:

**İstediğiniz eşi seçer.
Siz vazgeçince o da vazgeçer...**

**ZİYA İÇİN
ARTIK HAYAT
YOK**

**FAKAT BİZDE DE
BAYAT YOK
EN TAZE HABERLER
BAYAT DERGİSİNDE**

- ★ Süreyya neden ısılık oldu?
- ★ Mona Lişa Eyüp'te...
- ★ Emel Sayın'ın küpesi bulundu!...
- ★ Köpek nasıl ısırır?...
- ★ Ata ters binen Edinburg DüküNestle kazandı...
- ★ Sosyetekestanekebab yapıyor...
- ★ Aşk yaparken gözlerini kapayan B.C. Paris'e gitmeyecek...

Gönderdiğiniz okul anılarından
**ÇETİN ALTAN'ın
seçtikleri**

İlk edebiyat dersi

YIL 1953. Lise 1.sınıfın ilk günleri... Edebiyat dersinde öğretmen, Türkçedeki siz... siz... takısının mukabili "Bı" hecesini başına alan kelimeleri çocuklara soruyordu:
"Bıtap"
"Bıvefa, bıperva, bımecâl" vs..
Herkes sustuğu bir anda par-

KOLUMBO

TRT' de

Çizen: Öznur KALENDER

YAA İSTE BÖYLE KOLUMBO...
NE YAPSAM ŞU SEYİRCİYE YARA-
NAMIYORUM. BAKALIM BUNUN
NEDENİNİ SİZ BİLİLABİLE
CEK MİSİNİZ?

ANLIYORUM SAYIN
DİREKTÖR...
EEE... ŞÖYLE BİR ETRAFI
İNCELESEK...

POSTALAYIN... POSTALAYIN... İYİ PROGRAM
YAPIYORLAR AMA ONLAR İÇİN FİSKOS, FİSKOS
DIYORLAR, ACELE TUNA'YI... DİYARBAKIR'A,
AHMET'İ, ERZURUM'A, EYÜP'Ü, RADYOYA,
TİLİDE'Yİ KIZAGA... MEHMET'İ UZAGA...

İSTE
EN YETKİLİ
SERVİSİMİZ...

EVEEET... BEN DE
SANDIM NAHLİYAT
ŞİRKETİNİZ...

EFENDİM, BİZİM ZAMANIMIZ-
DA KAYMAKLI EKMEK KADA-
YIFI ARZETTİĞİM ŞEKİLDE
YAPILIRDI...

TEŞEKKÜRLER
ŞİNLİHİ BEY, HALK DA
ZATEN BUNU ÇOK MERAK
EDİYORDU... HELE ÖĞREN-
CİLER VE İŞÇİLER İYİCE
ABDİNLANMIŞ OLDU...

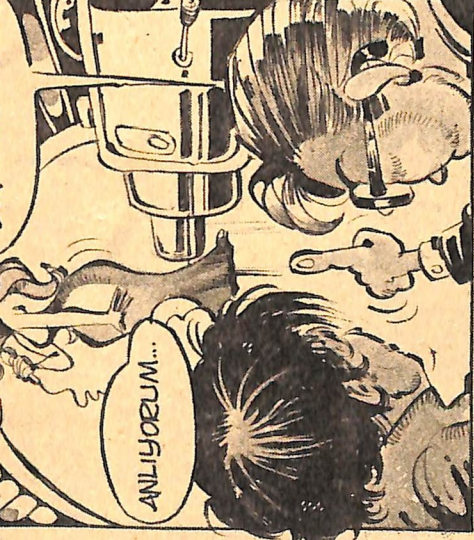

BURADA SON DEĞECE
YARARLI BİR PROGRAM
ÇEKİMİ YAR KOLUMBO

GÖRÜYÖRÜM EFENDİM...

YE, İÇ, EĞLEN LAY LAY LOM...
DENİZ MEHTAP NE GÜZEL Fİ!
GERÇEKLERİ BOŞ VER
AKILSIZ BAŞA FAYDA YOK (?)

Nay nay nay nay noooh
BAKIN
GENÇLERİ DE
DÜŞÜNÜYÖRÜZ...

ANLIYORUM...

BURADA DA GÜZEL GÜZEL HABERLER OKUNUYOR.
ANLAMIYORUM, MİLETT NİYE BANA
BOZULUYOR ?

DEMİREL ŞUNU DEDİ...
ERBAKAN BUNU DEDİ...
YATIRIM, KALKINMA, TRİLYON,
KREDİ... DEMİREL ŞUNU DEDİ,
TÜRKİŞ BUNU DEDİ... HUZUR,
BARİŞ, CAN GÜVENLİĞİ...
DEMİREL ŞUNU DEDİ,
ERBAKAN BUNU DEDİ...

AZ SORİS...

HEY!!

BAKAR MISIN BIRAZ?..
BEN KOMSER KOLUMBO..
SEVİNLE BIRAZ TRT YE
KADAR GIDİCEZ...

SEYİRCİLİ
GEKİM Mİ VAR
ABİ ?

GOZLÜK

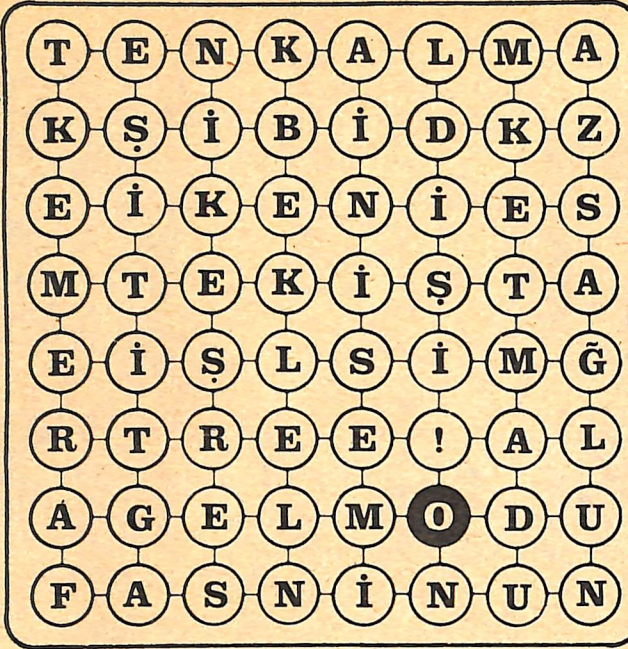
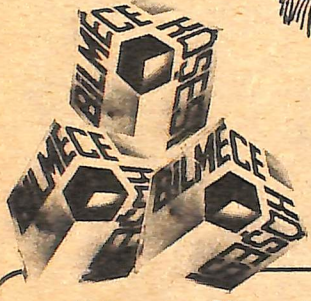
TEK SUÇLU SENSİN! ÇABUK BEYİN
GOZLÜKLERİNİ DEĞİŞTİR... VE ONA
HALKIN KULLANDIĞI CİNSTEN
BİR GOZLÜK VER...

BİR ŞİFREMİZ VAR

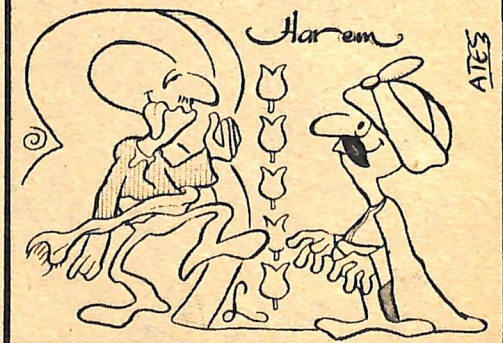
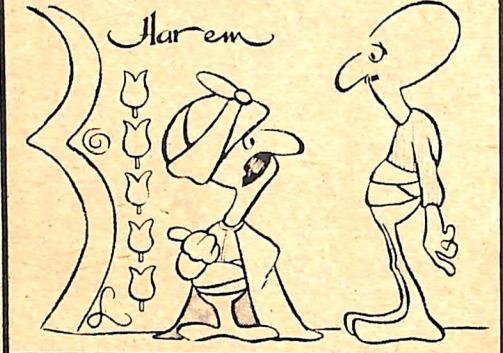
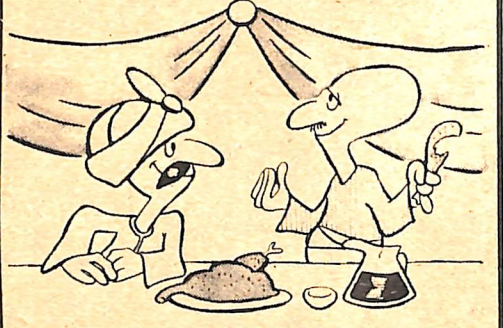
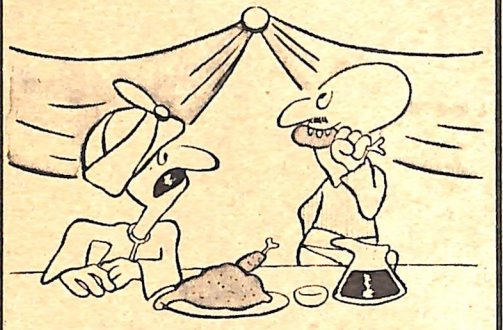
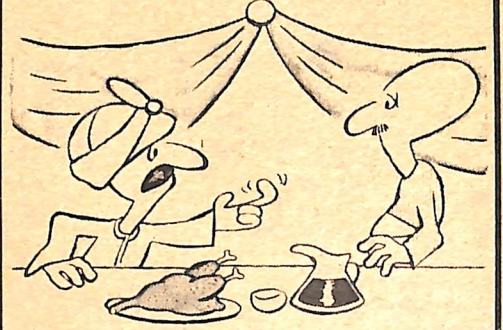
Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz üç ipucundan ibarettir.

1) Bulacağınız 10 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki (O) olacaktır. 3) Kelimeler harflerin, yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda birbirini izlemesi sonucunda oluşacak çapraz sapmalar yapılmayacaktır..

CEVAP: Oduun insafa gelmesini beklerse kişi titremekten kalmaz sağlam tek dişli

Çeşnicibaşı

"Az gelişmiş Anahtar 41"i en iyi tamamlayan 5 okurumuz 100'er lira armağan kazandılar

ANAHTAR ŞEKİL

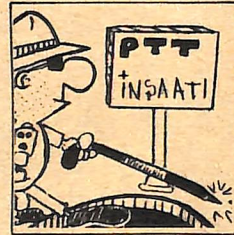
Şenol GÖNCAY
Çiftmerdiven Mah. Tek
Sok. No: 2 Ünsal Apt. D: 7
KONYA

Adil KARCI
Hanemdan Mah. 174 Sok.
No: 89
ADANA

Metin YILMAZ
Bilkon Fab. Muhasebe
Memuru Lütfi Yılmaz eliyle
İstasyon-BİLECİK

Melih YONGACI
Şehit Yarbay Cesur
Cad. No: 1
Şirinevler-İSTANBUL

Oğuz BAYIRLI
Örnek Mah. D: 29 Blok
1. Giriş No: 413
Altındağ-ANKARA

Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

ÇARŞAF'ın 43 sayıdır bu köşede okurlarına sunduğu bilmece-nin amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar"dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler üretmektir.

Şimdi siz de alttaki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

- En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.
- İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra yayınlanacaktır.
- Türetilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah, ya da kırmızı tükenmez kalemle, çizilmesi gerekmektedir.

Adres:

"Az Gelişmiş Anahtar 43" Çarşaf Dergisi, Mollafenari Sokak No. 30/32 Cağaloğlu - İSTANBUL

Çarşaf

Haftalık Mizah Dergisi

YIL: 1 SAYI: 43

Sahibi:
Erol SIMAVI

Genel Müdür:
Nezih DEMİRKENT

Genel Yayın Müdürü
ve Sorumlu Müdür:
Çetin EMEÇ

Basıldığı yer:
Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

Adres:
Cağaloğlu
Mollafenari Sok.
No. 30-32
İSTANBUL

Telefon: 28 68 75

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU
AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR

Adı, Soyadı

Adresi:

43

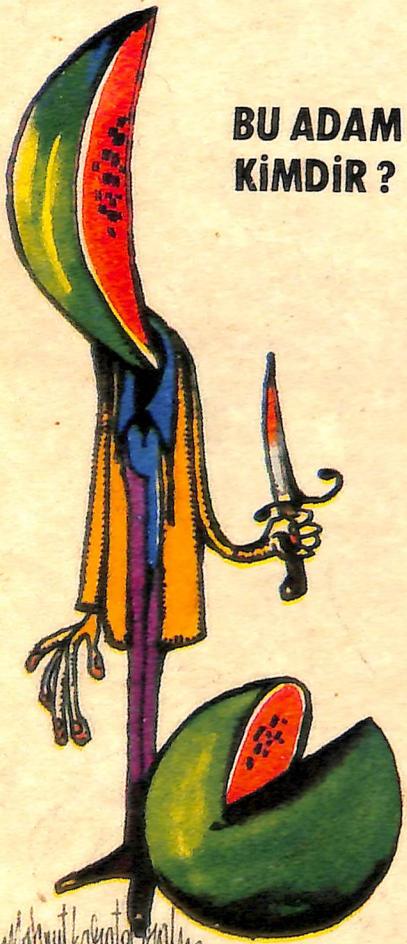
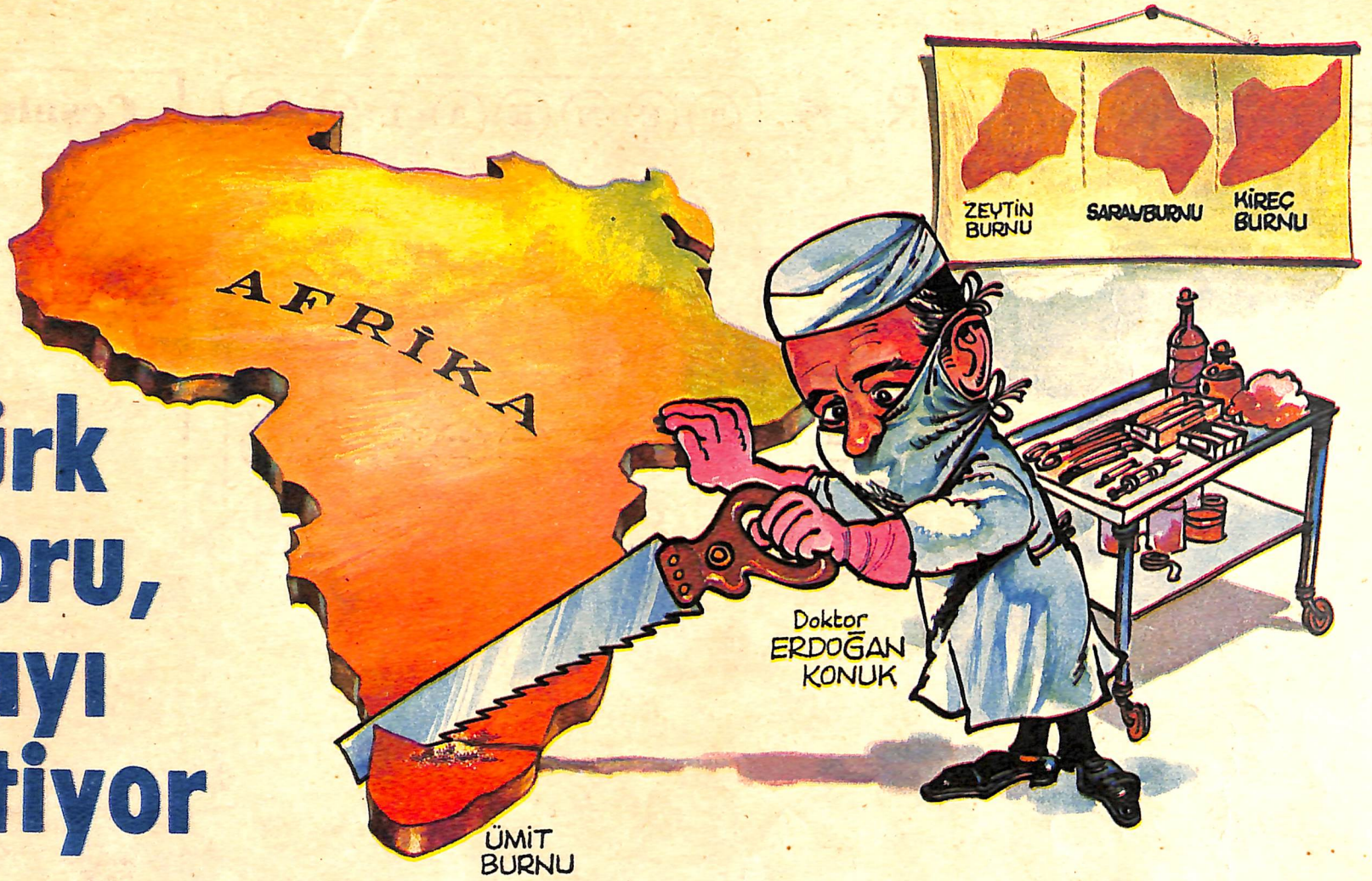
Ajda' nın
Emel' in,
Bülent' in burnu
derken, sıra geldi
Zeytinburnu,
Sarayburnu ve
Ümit Burnu' na...

Bir Türk doktoru, dünyayı düzeltiyor

ÜNLÜLERİN burunlarını düzelterek bu-
günkü ününe kavuşan, dünya hızlılarına
karşı neşteriyle yarışan **Dr. Erdoğan Konuk**,
perde, sahne, diskotek derken, nüfusun yarı-
sını budamış, hızını alamayarak, kendini yer-

yüzünün burunlarını düzeltmeye adamıştır.
Tasarılarıyla ilgili bir de plan hazırlayan
Dr. Konuk, çalışmalarının ilk aşamasında ön-
ce Sarayburnu'nu düzeltecek, sonra Akıntı-
burnu, Bababurnu, Karaburun, Naraburnu...

"Hedefim, Kireçburnu ve Zeytinburnu'na
da istediğim biçimi verdikten sonra Güney
Afrika'ya atlamak, Ümit Burnu'nu da hakla-
maktır!" diyen doktor, bir dünya haritası almış,
ünlü burunları şimdiden aramaya başlamıştır.

Cevap : George VASHINGTON

Döndü, Kantar'a sırtını döndü...

KANTAR ailesinin tom-
biş hizmetçisi Dön-
dü, Nuri Kantar'ın maaşını
artırmamasına ve ikide bir
kendisine sümsük atması-
na fena içerlemiş ve "Artık
bu aileden ayrılıcam" de-
miştir.

Bir laf üzerine kızına
apartman dairesi alan, ka-
rısını binlerce liralık hedi-
yelerle donatan, bir lâdes
yüzünden 30 kişiyi gezile-
re götürən, milyonların
içinde yüzen, aklına geldi-
ği an arsalar, arabalar ısı-
marlayan ve böylece dee..
halk tipini (!) canlandıran
Nöri Kantar'ın, para konu-
sunda mızımlık etmesi
gariban hizmetçi Döndü'-
yü fena kızdırmıştır...

Öğrendiğimize göre,
fakirlikten kurtulmanın tek
yolunun şarkıcı olmak ol-
duğunu yerli filmlerden
öğrenen Döndü'cük, ace-
le tarafından sahneye çık-
maya karar vermiş ve "Mik-
rofonu elime alır almaz
Nuri Kantar'a bol bol o-
kuycam!..." demiştir.

özgür adımlar

Esnektir ZET.
Hareketli yaşamınızı sürdürebilirsiniz
kaygısızca.

Sağlamdır,
ZET.
Varın dilediğiniz ortama girin özgürce.

Renkleri,
açık koyu tonlarıyla
seçme özgürlüğünüzü de vurguluyor.

ZET çorapları
günün özgür hanımları içindir.
Kaygılardan, kısıtlamalardan uzak,
özgürlüğe
adım adım varabilmek içindir.

NİCE GİYİMLERE